ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

z 9. septembra 2009 *

Vo veci T-301/04,

Clearstream Banking AG, so sídlom vo Frankfurte nad Mohanom (Nemecko),

Clearstream International SA, so sídlom v Luxemburgu (Luxembursko),

v zastúpení: H. Satzky a B. Maassen, advokáti,

žalobkyne,

* Jazyk konania: nemčina.

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: pôvodne T. Christoforou, A. Nijenhuis a M. Schneider, neskôr A. Nijenhuis a R. Sauer, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2004) 1958 v konečnom znení z 2. júna 2004, ktoré sa vzťahuje na konanie podľa článku 82 [ES] [*neoficiálny preklad*] [vec COMP/38.096 — Clearstream (zúčtovanie a vyrovnanie)],

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (piata komora),

v zložení: predseda komory M. Vilaras, sudcovia M. Prek (spravodajca) a V. M. Ciucă,

tajomník: C. Kristensen, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. októbra 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

Skutkové okolnosti

1 Druhá žalobkyňa, spoločnosť Clearstream International SA (ďalej len „CI“), ktorej sídlo je v Luxemburgu, je holdingovou spoločnosťou, ktorá vlastní prvú žalobkyňu, spoločnosť Clearstream Banking AG (ďalej len „CBF“) so sídlom vo Frankfurte nad Mohanom (Nemecko), a spoločnosť Clearstream Banking Luxembourg SA (ďalej len „CBL“). Zoskupenie Clearstream poskytuje služby zúčtovania, vyrovnania a úschovy cenných papierov. CBL a Euroclear Bank SA (ďalej len „EB“), ktorý má sídlo v Bruseli (Belgicko), sú jediní dvaja medzinárodní depozitári cenných papierov, ktorí v súčasnosti pôsobia v Európskej únii. Spoločnosť CBF je centrálnym depozitárom cenných papierov v Nemecku a v súčasnosti je jedinou bankou, ktorá má postavenie bankového uschovávateľa cenných papierov (Wertpapiersammelbank).

2 Dňa 22. marca 2001 začala Komisia Európskych spoločenstiev vyšetrovanie *ex officio*, ktoré sa týkalo služieb zúčtovania a vyrovnania, a určitým inštitúciám zaslala prvú sériu žiadostí o informácie a potom doplňujúce žiadosti zamerané na prípadné zneužívajúce správanie spoločností CI a CBF.

3 Dňa 28. marca 2003 Komisia zaslala žalobkyniam oznámenie o výhradách, na ktoré tieto žalobkyne odpovedali 30. mája 2003. Vypočutie sa uskutočnilo 24. júla 2003. Spoločnosť EB ako ďalší účastník konania vyjadrila počas vypočutia svoje stanovisko k definícii trhu, a to ako odpoveď na žiadosť Komisie o informácie.

4 Žalobkyniam bol umožnený prístup k spisovým materiálom Komisie 14. apríla a 3. novembra 2003. Listom zo 17. novembra 2003 Komisia oznámila žalobkyniam spôsob, akým mala v úmysle použiť určité skutočnosti, ktoré boli zaradené do spisu potom, ako k nemu umožnila prístup 14. apríla 2003, ako aj na informácie týkajúce sa nákladov, ktoré žalobkyne poskytli po vypočutí v júli, a vyzvala ich, aby oznámili svoje pripomienky. Žalobkyne odpovedali listom z 1. decembra 2003.

Napadnuté rozhodnutie

5 Dňa 2. júna 2004 Komisia prijala rozhodnutie K(2004) 1958 v konečnom znení, ktoré sa vzťahuje na konanie podľa článku 82 [ES] (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). V tomto rozhodnutí vytýkala žalobkyniam, že porušili článok 82 ES tým, že jednak odmietli poskytovať primárne služby zúčtovania a vyrovnania spoločnosti EB, čím ju diskriminovali, a jednak uplatňovali na EB diskriminačné ceny.

6 Napadnuté rozhodnutie obsahuje všeobecné informácie o zúčtovaní a vyrovnaní obchodov s cennými papiermi, ktorých najdôležitejšia časť je uvedená ďalej.

7 Uskutočnenie operácií predaja a nákupu cenných papierov si vyžaduje ustavičné overovanie vlastníctva týchto cenných papierov, a to na účely zabezpečenia právnej istoty v prípade prevodu vlastníctva v dôsledku predaja alebo kúpy a zabezpečenia možnosti stáleho použitia tohto finančného nástroja. Z tohto dôvodu musí po zobchodovaní cenného papiera nasledovať určitý počet doplnkových operácií.

8 Zúčtovanie (clearing) je proces, ktorý nastáva medzi zobchodovaním a vyrovnaním. Tento proces zaručuje, že predávajúci a kupujúci sa dohodli na rovnakej transakcii a že predávajúci je oprávnený na predaj dotknutých cenných papierov. Vyrovnanie

(settlement) spočíva v konečnom prevode cenných papierov a peňažných prostriedkov medzi predávajúcim a kupujúcim, ako aj v uskutočnení príslušných záznamov na účtoch cenných papierov.

9 Existujú tri druhy poskytovateľov služieb zúčtovania a vyrovnania:

— centrálny depozitár cenných papierov (ďalej len „CDCP“) je inštitúciou, ktorá má v úschove cenné papiere, spravuje ich a umožňuje uskutočnenie transakcií, ako je prevod cenných papierov medzi dvomi stranami, ich zaknihovaním; vo svojej domovskej krajine CDCP zabezpečuje služby zúčtovania a vyrovnania obchodov s tými cennými papiermi, ktoré boli uňho uložené (v konečnej úschove); môže tiež poskytovať služby ako sprostredkovateľ v rámci cezhraničného zúčtovania a vyrovnania, ak sú cenné papiere primárne uložené v inej krajine,

— medzinárodný centrálny depozitár cenných papierov (ďalej len „MCDCP“) je inštitúciou, ktorej hlavnou činnosťou je zúčtovanie a vyrovnanie cenných papierov v medzinárodnom prostredí; zabezpečuje zúčtovanie a vyrovnanie medzinárodných cenných papierov alebo cezhraničné prevody vnútroštátnych cenných papierov,

— banky, ako sprostredkovatelia, ponúkajú svojim klientom služby spojené s operáciami s cennými papiermi, pričom v Európskej únii sú tieto operácie spravidla vnútroštátne.

10 Všetky cenné papiere musia byť v listinnej alebo dematerializovanej podobe uložené v jednej z inštitúcií, čím dochádza k ich úschove.

11 V Nemecku Depotgesetz (nemecký zákon o uložení cenných papierov) stanovuje dva typy konečnej úschovy cenných papierov: kolektívnu úschovu a individuálnu úschovu. V prípade kolektívnej úschovy zastupiteľné a technicky prispôsobené cenné papiere rovnakého druhu uložené viacerými vkladateľmi a/alebo vlastníkmi sú uložené vo forme jediného kolektívneho vkladu.

12 Na účely napadnutého rozhodnutia a najmä definície trhu Komisia zaviedla rozdiel medzi „primárnymi" a „sekundárnymi" službami zúčtovania a vyrovnania.

13 Podľa napadnutého rozhodnutia primárne zúčtovanie a vyrovnanie uskutočňuje inštitúcia, ktorá sama zabezpečuje konečnú úschovu cenných papierov, a to pri každej zmene stavu účtu cenných papierov, ktoré má v úschove.

14 Sekundárne zúčtovanie a vyrovnanie podľa napadnutého rozhodnutia uskutočňujú sprostredkovatelia, to znamená iné subjekty trhu ako inštitúcie, v ktorých sú cenné papiere v úschove (v prejednávanej veci sú to banky, MCDCP a iní ako nemeckí CDCP).

15 Sekundárne zúčtovanie a vyrovnanie zahŕňa jednak internalizované operácie, t. j. keď sa transakcia uskutoční medzi dvomi klientmi toho istého sprostredkovateľa, čím možno uskutočniť operácie v účtovných knihách tohto sprostredkovateľa bez príslušného zápisu na úrovni CDCP, a jednak zrkadlové operácie, ktorými finanční sprostredkovatelia prostredníctvom účtovných zápisov odrážajú výsledok zúčtovania a vyrovnania uskutočnených zo strany CDCP na účtoch ich klientov. V druhom prípade môžu sprostredkovatelia poskytovať svojim klientom služby zúčtovania a vyrovnania len vtedy, ak existuje väzba so systémom CDCP.

16 Podľa potreby môže byť prístup depozitárov sprostredkovateľov k centrálnemu depozitárovi priamy (ako jeho člen alebo klient) alebo nepriamy (prostredníctvom sprostredkovateľa). V prejednávanej veci je vzťah medzi spoločnosťou CBF a jej klientmi zabezpečený prostredníctvom systému vyrovnania CBF, ktorý je tvorený [elektronickou platformou] Cascade a Cascade RS. Cascade je informatizovaný systém, ktorý umožňuje vkladať a párovať pokyny vyrovnania a predstavuje takisto platformu vyrovnania pre tieto pokyny. Cascade RS (Registered Shares, tzn. akcie na meno) je podsystémom Cascade, ktorý umožňuje klientom spoločnosti CBF vkladať špecifické informácie vyžadované v procese registrácie a výmazu akcií na meno. Existujú dva druhy prístupu do Cascade a Cascade RS: manuálny prístup (nazývaný aj „online“) a úplne automatizovaný prístup, ktorý funguje vďaka prevodu dokumentov.

17 Podľa napadnutého rozhodnutia (odôvodnenia č. 196 až 198) je relevantným geografickým trhom nemecký trh v rozsahu, v akom cenné papiere emitované podľa nemeckého práva sú v konečnej úschove v Nemecku.

18 Komisia uvádza, že podľa paragrafu 5 Depotgesetz všetky cenné papiere, ktoré sú v kolektívnej úschove v Nemecku, musia byť uložené v banke, ktorá je uznaným depozitárom cenných papierov, a v súčasnosti v Nemecku je jediným depozitárom tohto druhu CBF. Komisia spresňujúc, že kolektívna úschova je najpoužívanejšou formou úschovy cenných papierov v Nemecku, uvádza, že podľa samotných žalobkýň je 90 % existujúcich nemeckých cenných papierov uložených v spoločnosti CBF (odôvodnenia č. 23 až 25 napadnutého rozhodnutia).

19 Pokiaľ ide o vymedzenie relevantného trhu služieb, Komisia konštatuje (odôvodnenia č. 199 a 200 napadnutého rozhodnutia), že pre sprostredkovateľov, ktorí žiadajú priamy prístup do CBF, nie je riešením nepriamy prístup do CBF; poskytovanie primárnych služieb zúčtovania a vyrovnania zo strany spoločnosti CBF klientom, ktorí prijali všeobecné podmienky, sa uskutočňuje na trhu odlišnom od trhu poskytovania týchto istých služieb CDCP a MCDCP; pre sprostredkovateľov, ktorí žiadajú primárne služby zúčtovania a vyrovnania, aby mohli efektívne ponúknuť sekundárne služby zúčtovania a vyrovnania, sekundárne zúčtovanie a vyrovnanie nepredstavujú hospodársky platné substitučné riešenie; pre týchto sprostredkovateľov nie sú platným substitučným riešením ani primárne služby zúčtovania a vyrovnania poskytované inými subjektmi ako CBF. Komisia z toho odvodzuje, že neexistuje zastupiteľnosť tak zo strany dopytu,

ako ani zo strany ponuky, lebo sprostredkovatelia si nemôžu jednoducho zvoliť iného dodávateľa alebo nepriamy prístup k dotknutým službám a žiadna iná spoločnosť v blízkej budúcnosti nebude môcť poskytnúť tieto isté služby.

20 Na základe toho Komisia definuje relevantný trh ako trh poskytovania zo strany CBF sprostredkovateľom, akými sú CDCP a MCDCP, primárnych služieb zúčtovania a vyrovnania pre cenné papiere emitované podľa nemeckého práva (odôvodnenie č. 201 napadnutého rozhodnutia).

21 Komisia vyvodzuje záver, že CBF má dominantné postavenie na relevantnom trhu, lebo CBF vykonáva primárne zúčtovanie a vyrovnanie transakcií týkajúcich sa cenných papierov emitovaných a kolektívne uschovaných podľa nemeckého práva, a to ako jediný bankový uschovávateľ cenných papierov v Nemecku. Podľa Komisie toto postavenie spoločnosti CBF na nemeckom trhu nebolo v čase skutkových okolností vo veci samej narušené nijakou účinnou hospodárskou súťažou. Okrem toho z dôvodu početných závažných prekážok nového vstupu na trh je podľa nej v blízkej budúcnosti vylúčená možnosť vstupu nových subjektov, ktoré by vytvárali konkurenčný tlak na CBF (odôvodnenia č. 206, 208 a 215 napadnutého rozhodnutia).

22 Podľa napadnutého rozhodnutia (odôvodnenia č. 154, 216, 301 a 335) zneužívajúce správanie žalobkýň spočívalo:

— v odmietnutí poskytnúť primárne služby zúčtovania a vyrovnania pre akcie na meno, čím zabránili priamy prístup do Cascade RS, a v diskriminácii EB, pokiaľ ide o poskytnutie týchto služieb; odmietnutie poskytnúť priamy prístup do Cascade RS a neodôvodnená diskriminácia v tomto ohľade nie sú dvomi oddelenými

porušeniami, ale skôr dvomi prejavmi jedného správania, keďže neodôvodnená diskriminácia existuje v dôsledku toho, že žalobkyne počas takmer dvoch rokov odmietali poskytovať spoločnosti EB tie isté služby, ako služby, ktoré rýchlo poskytli iným porovnateľným klientov v rovnakých situáciách,

— v uplatnení voči spoločnosti EB diskriminačných cien za primárne služby zúčtovania a vyrovnania tým, že jej fakturovali za rovnaké služby vyššie ceny ako iným porovnateľným klientom (CDCP a MCDCP, ktorí stále uskutočňujú cezhraničné operácie), a to bez objektívneho odôvodnenia.

23 Komisia uvádza, že odmietnutie poskytnúť spoločnosti EB priamy prístup k primárnym službám zúčtovania a vyrovnania pre akcie na meno ohrozuje inováciu a hospodársku súťaž pri poskytovaní cezhraničných sekundárnych služieb zúčtovania a vyrovnania a napokon aj spotrebiteľov na jednotnom trhu (odôvodnenia č. 228 až 237 napadnutého rozhodnutia).

24 Ďalej podľa napadnutého rozhodnutia (odôvodnenia č. 338 a 339) tvorí Nemecko podstatnú časť Spoločenstva. Okrem toho obchod medzi členskými štátmi je ovplyvnený v dôsledku cezhraničnej povahy primárnych služieb zúčtovania a vyrovnania poskytovaných zo strany spoločnosti CBF spoločnosti EB pre cenné papiere, ktoré sú v kolektívnej úschove v Nemecku. Veľký objem operácií spoločnosti EB s nemeckými cennými papiermi preukazuje, že vplyv na obchod medzi členskými štátmi je podstatný.

25 Výrok napadnutého rozhodnutia znie:

„Článok 1

[CBF] a [CI] porušili článok 82 [ES] nasledujúcim spôsobom:

a) odmietli poskytovať primárne služby zúčtovania a vyrovnania pre akcie na meno [spoločnosti EB] a jej predchodcovi v období od 3. decembra 1999 do 19. novembra 2001, a to neodôvodnene a počas neprimerane dlhého obdobia, a v tomto istom období diskriminovali [spoločnosť EB] a jej predchodcu vzhľadom na poskytovanie primárnych služieb zúčtovania a vyrovnania pre akcie na meno;

b) uplatňovali voči [spoločnosti EB] a jej predchodcovi diskriminačné ceny za primárne služby zúčtovania a vyrovnania, ktoré im poskytovali v prípade [spoločnosti CBF] v období od 1. januára 1997 do 1. júla 1999, a v prípade [spoločnosti CI] a [spoločnosti CBF] v období od 1. júla 1999 do 1. januára 2002.

Článok 2

[CBF] a [CI] sa v budúcnosti zdržia každej činnosti alebo správania v rozpore s článkom 82 [ES], ktoré sú opísané v článku 1 rozhodnutia.

Článok 3

1. [CBF]

2. [CI]

sú adresátmi tohto rozhodnutia.

…“ [*neoficiálny preklad*]

Konanie a návrhy účastníkov konania

26 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 28. júla 2004 žalobkyne podali túto žalobu.

27 Dňa 26. októbra 2005 žalobkyne predložili list, ktorý v prílohe obsahoval brožúru *Internalisation of Settlement*. Dňa 10. novembra 2005 Súd prvého stupňa rozhodol zaradiť tento list do spisu. Dňa 29. novembra 2005 Komisia predložila svoje pripomienky k tomuto rozhodnutiu Súdu prvého stupňa. Dňa 14. decembra 2005 Súd prvého stupňa rozhodol o zaradení týchto pripomienok do spisu.

28 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Súdu prvého stupňa bolo zmenené, sudca spravodajca bol pridelený k piatej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.

29 Na základe správy sudcu spravodajcu Súd prvého stupňa (piata komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania.

30 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté na verejnom pojednávaní 8. októbra 2008.

31 Žalobkyne navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom toto rozhodnutie konštatuje existenciu zneužitia dominantného postavenia a ukladá im povinnosť zdržať sa vytýkaného konania,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

32 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

Právny stav

33 Žalobkyne zakladajú svoju žalobu na štyroch žalobných dôvodoch. Po prvé spochybňujú definíciu relevantného trhu a existenciu dominantného postavenia. Po druhé namietajú proti tvrdeniu, že ich správanie má zneužívajúcu povahu, pokiaľ ide tak o odmietnutie poskytovať služby, ako aj o uplatňované ceny. Po tretie tvrdia, že protiprávne správanie spoločnosti CBF nemožno pripísať spoločnosti CI. Po štvrté spochybňujú zákonnosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu jeho nepresnej povahy.

1. *O prvom žalobnom dôvode založenom na nesprávnej definícii relevantného trhu služieb a neexistencii dominantného postavenia žalobkýň*

Tvrdenia účastníkov konania

34 Žalobkyne a Komisia sa zhodujú v tom, že relevantný geografický trh predstavuje územie Nemecka.

35 Podľa žalobkýň však vymedzenie relevantného trhu vyplýva zo skutočnosti, že uložené cenné papiere — a nie emitované cenné papiere, ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia — sú na základe nemeckého práva v úschove v Nemecku.

36 Čo sa týka relevantného trhu služieb, žalobkyne spochybňujú rozdiel uvedený Komisiou medzi primárnymi a sekundárnymi službami spracovania cenných papierov, ktoré nasleduje po ich zobchodovaní na trhu cenných papierov. Vymedzenie trhu by sa podľa nich malo uskutočňovať len na základe služby poskytovanej na trhu, to znamená prevodu vlastníckeho práva k predaným cenným papierom. K tomuto post-transakčnému spracovaniu dochádza len raz a len medzi účastníkmi transakcie. Aj v prípade, kde toto spracovanie vykonáva CBF, táto spoločnosť neposkytuje „primárne" služby, ale len existujúce služby zúčtovania a vyrovnania. Komisia sa nesprávne domnievala, že v tomto prípade musia depozitári sprostredkovatelia najskôr prijať službu od spoločnosti CBF, aby ju potom mohli oni sami poskytnúť. V skutočnosti ich úlohou je len preniesť na spoločnosť CBF pokyny a odmenu účastníkov transakcie a uviesť vo svojich knihách spracovanie, ktoré CBF uskutočnila.

37 Podľa žalobkýň napadnuté rozhodnutie na účely vymedzenia relevantného trhu nesprávne vychádza zo stanoviska depozitárov sprostredkovateľov. V skutočnosti sú žiadateľmi o poskytnutie predmetných služieb subjekty predávajúce a kupujúce cenné papiere, ktoré, keďže nie sú priamo vlastníkmi cenných papierov, stávajú sa žiadateľmi o prevod vlastníctva. Depozitári sprostredkovatelia sú žiadateľmi o služby tzv. potrhového spracovania len vtedy, ak boli sami účastníkmi transakcie s cennými papiermi, ale v tomto prípade nevystupujú ako depozitári sprostredkovatelia. Okrem toho je prijatie stanoviska depozitárov sprostredkovateľov v rozpore s určitými skoršími rozhodnutiami Komisie.

38 Žalobkyne odmietajú tvrdenie, podľa ktorého trh pozostáva z vertikálnej stupnice vytvárania pridanej hodnoty, v rámci ktorej sa spracovanie transakcií v CBF a u iných poskytovateľov sekundárnych služieb uskutočňuje na dvoch odlišných úrovniach. Okrem toho Komisia si vo svojom vyjadrení k žalobe v tomto bode odporuje. Žalobkyne vychádzajú z jednotného trhu služieb zúčtovania a vyrovnania pre nemecké cenné papiere, na jednej úrovni, na ktorom je CBF konkurentom EB a iným spoločnostiam, ktoré majú tých istých konečných klientov.

39 Podľa žalobkýň totiž subjekty ponúkajúce služby zúčtovania a vyrovnania sú všetky priamymi (konečný depozitár) alebo nepriamymi (depozitári sprostredkovatelia) držiteľmi dotknutých cenných papierov, ktorí môžu uskutočniť prevod vlastníctva. Keďže povaha a obsah ich služieb sú identické, pre žiadateľov nie je rozhodujúce, či sa

obrátia na konečného depozitára, alebo depozitárov sprostredkovateľov. Dokonca podľa žalobkýň sa častejšie obracajú na depozitárov sprostredkovateľov než na konečného depozitára. V dôsledku toho CBF nie je jediným subjektom ponúkajúcim služby na relevantnom trhu služieb, ale je vo vzťahu hospodárskej súťaže so všetkými depozitármi sprostredkovateľmi týchto cenných papierov, čo Komisia tiež, aspoň v zásade, uznala.

40 V tomto kontexte sú spoločnosť CBF a rôzni depozitári sprostredkovatelia vzájomnými konkurentmi, ale títo poslední uvedení sú zároveň klientmi CBF. Prístup depozitárov sprostredkovateľov ku konečnému depozitárovi, ktorý si vyžaduje otvorenie účtu a zriadenie komunikačného spojenia, je základom vzťahu horizontálnej a vertikálnej hospodárskej súťaže medzi klientmi. Skutočnosť, že určité vzťahy medzi spoločnosťami vedú k vytvoreniu situácie hospodárskej súťaže medzi nimi, už bola potvrdená skorším rozhodnutím Komisie.

41 Žalobkyne tvrdia, že v Nemecku by sa na základe Depotgesetz len kolektívna úschova kolektívnych dokumentov — a nie, ako tvrdí Komisia, kolektívna úschova vo všeobecnosti — mala uskutočňovať v banke, ktorá je depozitárom cenných papierov, teda v CBF. Okrem toho postavenie CDCP v rámci hromadnej úschovy kolektívnych dokumentov je kontrolné a týka sa len vzťahu medzi podielmi na spoločnom majetku a ich vlastníkmi v rámci úschovy. Aj pre tento druh cenných papierov, pokiaľ depozitár sprostredkovateľ spĺňa príslušné podmienky, služby zúčtovania a vyrovnania poskytuje len depozitár sprostredkovateľ bez akéhokoľvek zásahu zo strany spoločnosti CBF, ktorá je ďalej priamym držiteľom cenných papierov. Monopol spoločnosti CBF na úschovu kolektívnych cenných papierov uložených do hromadnej úschovy nevedie k žiadnemu monopolu v popredajnom spracovaní transakcií s cennými papiermi. Okrem toho žalobkyne nikdy neuvádzali, ako s istotou tvrdí Komisia, že depozitári sprostredkovatelia pri prevode vlastníctva k častiam kolektívnych cenných papierov sú závislí na „pomoci“ konečného depozitára.

42 Komisia podľa žalobkýň nevedela o možnosti interných spracovaní, pri ktorých sa vyrovnanie uskutočňuje u depozitára sprostredkovateľa, ak je to nevyhnutné aj prostredníctvom otvorenia nových účtov u tohto depozitára. Z dôvodu zvýšenia množstva tohto typu spracovaní sa počet klientov spoločnosti CBF v posledných

rokoch znížil. V tomto ohľade žalobkyne predložili brožúru *Internalisation of Settlement*, ktorá vysvetľuje postup a význam tohto typu spracovania. Dodávajú, že burzové predpisy burzy vo Frankfurte nad Mohanom, ktoré podľa Komisie chránia CBF proti tomuto typu konkurencie, boli zmenené a v každom prípade sa aj tak neuplatňujú na transakcie s ľubovoľne obchodovanými cennými papiermi, ktoré sú sporné v prejednávanej veci.

43 Žalobkyne tvrdia, že vzhľadom na to, že neexistuje autonómny trh primárnych služieb post-transakčného spracovania, doplňujúci rozdiel, ktorý uvádza Komisia, medzi na jednej strane klientmi, ktorí prijali všeobecné obchodné podmienky, a depozitármi sprostredkovateľmi, a na druhej strane CDCP a MCDCP, ktorí potrebujú priamy prístup do spoločnosti CBF, nemôže byť prijatý. Okrem toho tento rozdiel nemožno vyvodiť z rozsudku Súdneho dvora z 31. mája 1979, Hugin Kassaregister a Hugin Cash Registers/Komisia (22/78, Zb. s. 1869).

44 V tomto ohľade žalobkyne na jednej strane tvrdia, že CBF neposkytuje služby post-transakčného spracovania trom kategóriám klientov uvedeným vyššie. Na druhej strane uvádzajú, že tieto tri kategórie klientov získavajú od CBF v podstate rovnaké služby, ale predstavujú pre ňu tiež konkurenciu v oblasti zúčtovania a vyrovnania. Čo samotná Komisia potvrdila vo svojom oznámení Rade a Európskemu parlamentu KOM (2004) 312 v konečnom znení z 28. apríla 2004 — Zúčtovanie a vyrovnanie v Európskej únii — Plán ďalšieho postupu. Naopak, postup poskytovania týchto služieb a v dôsledku toho aj ich cena sa môžu líšiť, a to v závislosti od rôznych požiadaviek klientov. To vysvetľuje, prečo je priamy prístup do spoločnosti CBF dôležitejší pre niektorých klientov, kým pre iných menej, ale neumožňuje domnievať sa, že títo klienti pochádzajú z odlišných trhov.

45 Napokon Komisia neuviedla žiadne tvrdenie týkajúce sa skutočne existujúcich konkurenčných vzťahov medzi konečnými depozitármi a sprostredkovateľmi v oblasti služieb zúčtovania a vyrovnania v súlade s návrhmi žalobkýň, spoločnosti EB a tretích osôb.

46 Komisia navrhuje zamietnuť túto argumentáciu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

47 Na úvod je dôležité uviesť, že z dôvodu, že definícia tovarového trhu zahŕňa komplexné ekonomické posúdenia zo strany Komisie, môže byť predmetom iba obmedzeného preskúmania zo strany súdu Spoločenstva. Súd Spoločenstva sa však nemôže zdržať preskúmania toho, ako Komisia vyložila údaje ekonomickej povahy. V tomto ohľade je jeho úlohou overiť, či Komisia založila svoje posúdenie na dôkazných prostriedkoch, ktoré sú správne, spoľahlivé a koherentné, ktoré obsahujú všetky relevantné údaje, ktoré treba zohľadniť pri posúdení komplexnej situácie a ktoré sú spôsobilé podporiť závery, ktoré sa z nich vyvodili (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, Zb. s. II-3601, bod 482 a tam citovanú judikatúru).

48 V tomto ohľade je opodstatnené pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry na účely preskúmania prípadného dominantného postavenia podniku na vymedzenom odvetvovom trhu sa musia možnosti hospodárskej súťaže posudzovať v rámci trhu zahŕňajúceho všetky výrobky a služby, ktoré sú v závislosti od svojich vlastností osobitne vhodné na uspokojenie stálych potrieb a sú málo zameniteľné s inými výrobkami alebo službami. Navyše vzhľadom na to, že vymedzenie relevantného trhu slúži na posúdenie, či má predmetný podnik možnosť brániť zachovaniu účinnej hospodárskej súťaže a správať sa v značnom rozsahu nezávisle od správania svojich konkurentov a svojich klientov, nie je možné sa na tieto účely obmedzovať iba na preskúmanie objektívnych vlastností predmetných služieb, ale je takisto potrebné zohľadniť podmienky hospodárskej súťaže a štruktúru dopytu a ponuky na trhu (rozsudok Súdneho dvora z 9. novembra 1983, Michelin/Komisia, 322/81, Zb. s. 3461, bod 37; rozsudky Súdu prvého stupňa z 30. marca 2000, Kish Glass/Komisia, T-65/96, Zb. s. II-1885, bod 62, a zo 17. decembra 2003, British Airways/Komisia, T-219/99, Zb. s. II-5917, bod 91).

49 Z pojmu relevantný trh vyplýva, že účinná hospodárska súťaž môže existovať medzi výrobkami alebo službami, ktoré sú jeho súčasťou, čo predpokladá dostatočný stupeň zastupiteľnosti na účely rovnakého použitia medzi všetkými výrobkami alebo službami tvoriacimi súčasť toho istého trhu (rozsudok Súdneho dvora z 13. februára 1979, Hoffmann-La Roche/Komisia, 85/76, Zb. s. 461, bod 28).

50 Na účely vyvodenia spornej definície trhu služieb v prejednávanej veci Komisia zohľadňovala zastupiteľnosť služieb jednak na strane dopytu a jednak na strane ponuky. V tomto ohľade z oznámenia Komisie o definícii relevantného trhu na účely práva hospodárskej súťaže Spoločenstva (Ú. v. ES C 372, 1997, s. 5, bod 7; Mim. vyd. 08/001, s. 155) vyplýva, že „relevantný trh výrobkov pozostáva zo všetkých výrobkov a/alebo služieb, ktoré sú považované za vzájomne zameniteľné alebo nahraditeľné z hľadiska spotrebiteľa, a to na základe ich vlastností, cien a zamýšľaného účelu použitia“. Okrem toho, ako je uvedené v bode 20 tohto oznámenia, zastupiteľnosť na strane ponuky je možné taktiež brať do úvahy pri definovaní relevantného trhu v situáciách, kde táto zastupiteľnosť má rovnaké účinky ako zastupiteľnosť na strane dopytu, a to v zmysle bezprostrednosti a účinnosti. Na účely toho je dôležité, aby dodávatelia mohli preorientovať svoju výrobu na dotknuté výrobky a uviesť ich na trh v krátkom časovom horizonte bez toho, aby znášali výrazné dodatočné náklady alebo riziká spojené s malými, ale trvalými zmenami cien.

51 Komisia začína svoju analýzu otázkou, ktorú považuje za rozhodujúcu, a to je otázka prípadnej zastupiteľnosti služieb na strane žiadateľov, teda depozitárov sprostredkovateľov, akými sú CDCP a MCDCP. Komisia uskutočnila viaceré testy zastupiteľnosti tým, že analyzovala rôzne prípady, ktoré môžu nastať na relevantnom trhu služieb. V tomto rámci zohľadnila stanovisko rôznych subjektov trhu vrátane žalobkýň.

52 Po prvé žalobkyne tvrdia, že žiadatelia o služby tzv. potrhového spracovania sú subjekty nakupujúce a predávajúce cenné papiere.

53 Táto argumentácia nie je presvedčivá. Z napadnutého rozhodnutia (odôvodnenie č. 122) vyplýva, že podľa samotných žalobkýň má CBF tri kategórie klientov pre služby vyrovnania, a to sú klienti, ktorí prijali všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „klienti so všeobecnými podmienkami“, najmä banky), iní ako nemeckí CDCP a napokon MCDCP. Žalobkyne okrem toho v žalobe uvádzajú, že klientmi spoločnosti CBF sú len úverové inštitúcie a iní finanční sprostredkovatelia. Z toho vyplýva, ako pripomína Komisia, že medzi účastníkmi transakcie a spoločnosťou CBF neexistuje žiadny zmluvný vzťah, a teda žiadny záväzok. Zmluvný vzťah totiž existuje len medzi spoločnosti CBF a depozitárom sprostredkovateľom a medzi týmto depozitárom a jeho klientom, ktorý je účastníkom transakcie. Služby zúčtovania a vyrovnania, ktoré poskytuje CBF depozitárom sprostredkovateľom, sa uskutočňujú za osobitnú úhradu a umožňujú týmto depozitárom, aby rešpektovali svoje vlastné záväzky voči svojim klientom.

54 Tvrdenie žalobkýň o existencii všeobecného trhu služieb zúčtovania a vyrovnania, v rámci ktorého sú žiadateľmi účastníci transakcie (vrátane depozitárov sprostredkovateľov, pokiaľ konajú na vlastný účet), musí byť zamietnuté. Na jednej strane, ako bolo pripomenuté v odôvodnení č. 34 napadnutého rozhodnutia, účastníci transakcie sú žiadateľmi o služby u sprostredkovateľov, ktorí uchovávajú cenné papiere v mene a na účet svojich klientov u konečného depozitára. Na druhej strane v prípade väčšiny cenných papierov emitovaných podľa nemeckého práva a okrem možností internalizovaného spracovania sprostredkovatelia nemôžu poskytovať úplné služby zúčtovania a vyrovnania, lebo nie sú konečnými držiteľmi týchto cenných papierov. Naopak, CBF nemôže poskytovať služby týmto istým účastníkom, lebo nemajú u nej otvorený účet cenných papierov. Depozitári sprostredkovatelia tým, že konajú na účet účastníkov transakcie, vykonávajú autonómnu činnosť poskytovania služieb (pozri v tomto zmysle rozsudok British Airways/Komisia, už citovaný v bode 48 vyššie, bod 93).

55 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého prijatie perspektívy depozitárov sprostredkovateľov odporuje určitým skorším rozhodnutiam Komisie, toto tvrdenie nie je rozhodujúce. Prejednávaná vec sa totiž odlišuje od skutkových okolností vo veciach, ktoré uvádzajú žalobkyne. V každom prípade je potrebné pripomenúť, že Komisia musí jednotlivo preskúmať okolnosti každej veci bez toho, aby bola viazaná skoršími rozhodnutiami, ktoré sa týkajú iných hospodárskych subjektov, iných trhov výrobkov a služieb alebo iných geografických trhov v rôznych obdobiach (rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. septembra 2003, Cableuropa a i./Komisia, T-346/02

a T-347/02, Zb. s. II-4251, bod 191). Žalobkyne tak nemajú právo spochybniť zistenia Komisie z dôvodu, že sa líšia od jej zistení v inej veci, a to aj v prípade, keď relevantné trhy sú v daných dvoch veciach podobné, ba dokonca zhodné (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. decembra 2005, General Electric/Komisia, T-210/01, Zb. s. II-5575, bod 118; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. júla 2007, Sun Chemical Group a i./Komisia, T-282/06, Zb. s. II-2149, bod 88).

56 Okrem toho žalobkyne spochybňujú záver Komisie, podľa ktorého poskytovanie zo strany spoločnosti CBF primárnych služieb zúčtovania a vyrovnania klientom so všeobecnými podmienkami, ktorí sú zároveň depozitármi sprostredkovateľmi, predstavuje trh oddelený od poskytovania týchto služieb CDCP a MCDCP (odôvodnenie č. 149 a nasl. napadnutého rozhodnutia). Je však potrebné konštatovať, že Komisia mohla platne dospieť k tomuto záveru práve na základe informácií uvedených žalobkyňami, ktoré sa týkali povahy poskytnutých služieb, ich cien, základných dohôd a skutočného dopytu kategórií klientov. Komisia tým konštatovala, že hoci služby poskytnuté tejto kategórii klientov predstavujú platné náhradné riešenie pre CDCP a MCDCP, tí za normálnych okolností využili tieto služby, a to vzhľadom na podstatne nižšiu cenu fakturovanú klientom so všeobecnými podmienkami. Okrem toho na rozdiel od iných ako nemeckých MCDCP a CDCP sú mnohými klientmi so všeobecnými podmienkami banky nachádzajúce sa na území Nemecka, ktoré vykonávajú vnútroštátne operácie. Žalobkyne neposkytujú žiadny dôkaz, ktorý by vyvracal posúdenie vykonané Komisiou v tejto otázke. Takisto je potrebné uviesť, že hoci sa Komisia v napadnutom rozhodnutí účinne odvoláva na rozsudok Hugin Kassaregister a Hugin Cash Registers/Komisia, už citovaný v bode 43 vyššie, nie je to v rámci rozlíšenia medzi klientmi so všeobecnými podmienkami na jednej strane a CDCP a MCDCP na druhej strane. Toto posledné uvedené tvrdenie žalobkýň teda nemožno prijať.

57 Komisia sa preto správne domnievala, že depozitári sprostredkovatelia, akými sú CDCP a MCDCP, boli žiadateľmi o služby zúčtovania a vyrovnania, ktoré ponúkala spoločnosť CBF.

58 Po druhé žalobkyne kritizujú analýzu Komisie, podľa ktorej neexistuje zastupiteľnosť na strane ponuky, lebo žiadna iná spoločnosť ako CBF nebude v blízkej budúcnosti schopná poskytovať primárne služby zúčtovania a vyrovnania toho druhu, ktorý

vyžadujú sprostredkovatelia ako CDCP a MCDCP pre operácie s cennými papiermi emitovanými podľa nemeckého práva a uloženými v tejto spoločnosti (odôvodnenie č. 200 napadnutého rozhodnutia). Uvádzajú, že trh je na strane ponuky zložený zo skupiny držiteľov, či už priameho (konečný depozitár), alebo nepriamych (depozitári sprostredkovatelia), dotknutých cenných papierov, ktorí môžu uskutočniť prevod vlastníctva a s ktorými sa z toho dôvodu CBF nachádza v konkurenčnom vzťahu.

59 V tomto ohľade žalobkyne tvrdia, že to nie je kolektívna úschova vo všeobecnosti, ktorá sa musí uskutočňovať v banke uschovávajúcej cenné papiere, ale len hromadná úschova kolektívnych dokumentov, s ktorými sú spojené viaceré dematerializované práva, ktoré existujú len ako virtuálne podiely na celku. V tomto rámci monopol spoločnosti CBF na vklady nevedie k žiadnemu monopolu tzv. potrhového spracovania transakcií s cennými papiermi.

60 Túto argumentáciu treba zamietnuť. Na jednej strane rozdiel medzi kolektívnymi dokumentmi a individuálnymi cennými papiermi nič nemení na skutočnosti, že CBF je, podľa jej vlastných vyhlásení, depozitárom 90 % všetkých cenných papierov existujúcich v Nemecku (odôvodnenie č. 170 napadnutého rozhodnutia). Okrem toho žalobkyne v žalobe potvrdzujú, že emitenti vydávajú svoje cenné papiere najčastejšie vo forme kolektívnych dokumentov. Na druhej strane, ako konštatovala Komisia v odôvodnení č. 137 napadnutého rozhodnutia, hoci sa toto rozhodnutie týka len služieb zúčtovania a vyrovnania, tie nemožno úplne oddeliť od úschovy, keďže zúčtovanie a vyrovnanie sú možné len vzhľadom na cenné papiere, ktoré sú v úschove. Okrem toho je potrebné pripomenúť, že žalobkyne samy potvrdili súvislosť medzi monopolom spoločnosti CBF v oblasti úschovy a rýchlym a bezpečným vyrovnaním. Žalobkyne tak potvrdili, že „vzhľadom na to, že depozitári sprostredkovatelia — napríklad finanční sprostredkovatelia, ale aj MCDCP, bankoví depozitári atď. — neboli schopní vykonať zúčtovanie a vyrovnanie, bol to naozaj konečný depozitár [CDCP], ktorý tak musel urobiť“, a že „všetky zastupiteľné nemecké cenné papiere — ktoré predstavovali viac ako 90 % existujúcich nemeckých cenných papierov — boli uložené v spoločnosti CBF, čo umožňovalo rýchle a bezpečné vyrovnanie zaknihovaním“ (odôvodnenia č. 165 a 170 napadnutého rozhodnutia).

61 Okrem toho tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého musí byť trh vymedzený na základe skutočnosti, že cenné papiere uložené a nie emitované, na základe nemeckého práva, sú uložené v Nemecku, je v rozpore s ich tvrdeniami uvedenými počas správneho konania. Najmä z odôvodnení č. 23 a 197 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že podľa ich odpovede z 30. mája 2003 na oznámenie o výhradách sú cenné papiere emitované podľa nemeckého práva v praxi ukladané do úschovy v Nemecku, čo je prípad len nemeckých cenných papierov, a že „v praxi je kolektívna úschova najpoužívanejšou formou úschovy v Nemecku“. Preto Komisia správne konštatovala, že relevantný trh sa týkal cenných papierov emitovaných podľa nemeckého práva.

62 Na základe predchádzajúceho sa Komisia mohla oprávnene domnievať, že ani na strane ponuky neexistovala zastupiteľnosť dotknutých služieb. S výnimkou prípadov internalizovaných transakcií si totiž služba úplného zúčtovania a vyrovnania vyžaduje zápis transakcie u konečného depozitára cenných papierov, v prejednávanej veci CBF, ktorej vzhľadom na túto špecifickú etapu poskytovania služieb v súčasnosti nemôže konkurovať žiadna iná spoločnosť v Nemecku.

63 Je nepochybné, ako to tvrdí Komisia v odôvodnení č. 312 napadnutého rozhodnutia, že CBF, ktorá má postavenie sprostredkovateľa, sa môže ocitnúť v hospodárskej súťaži s inými depozitármi sprostredkovateľmi v prípade cezhraničnej operácie s cennými papiermi emitovanými podľa inej ako nemeckej právnej úpravy. To je, okrem iného, v súlade so situáciou potenciálnej hospodárskej súťaže, ktorá existuje na trhu poskytovania služieb cezhraničného vyrovnania, ako ju opisuje oznámenie KOM (2004) 312 v konečnom znení (s. 5 a 6). V každom prípade trh, ktorý je relevantný v napadnutom rozhodnutí, je trh cenných papierov emitovaných v súlade s nemeckým právom, ktoré sú v prevažnej väčšine v hromadnej úschove v CBF, ako depozitnej banke pre cenné papiere. Žalobkyne vo svojej odpovedi na oznámenie o výhradách z 30. mája 2003, ktorá je prevzatá v odôvodnení č. 30 napadnutého rozhodnutia, uviedli:

„Len [depozitná banka pre cenné papiere] môže uskutočniť tento prevod vlastníctva. V tomto rozsahu nestačí samotná držba cenných papierov pre tretie subjekty, väčší

význam má účasť [depozitnej banky pre cenné papiere] ako konečného depozitára na zúčtovaní a vyrovnaní, a to prostredníctvom depozitárov sprostredkovateľov pre hromadne uschované cenné papiere.“

64 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že hoci existencia konkurenčného vzťahu medzi dvoma službami nepredpokladá úplnú zameniteľnosť na účely určitého použitia, podmienkou konštatovania dominantného postavenia pre službu nie je úplná neexistencia konkurencie iných čiastočne zameniteľných služieb, pokiaľ táto konkurencia nespochybňuje schopnosť podniku podstatne ovplyvniť podmienky, za ktorých sa táto konkurencia vyvinie, a v každom prípade sa v rozsiahlej miere správať bez toho, aby ju musel zohľadňovať a aby mu takýmto správaním vznikla ujma (rozsudok Michelin/Komisia, už citovaný v bode 48 vyššie, bod 48).

65 V prejednávanej veci služby, ktoré poskytuje CBF, patria do osobitnej ponuky a osobitného dopytu. Depozitári sprostredkovatelia totiž nemôžu poskytovať svoje služby, pokiaľ nedisponujú službami spoločnosti CBF. Z judikatúry vyplýva, že čiastkový trh, ktorý má špecifické vlastnosti z hľadiska dopytu a ponuky a na ktorom sú ponúkané výrobky, ktoré sú nevyhnutné a nezameniteľné na všeobecnejšom trhu, ktorého je súčasťou, musí byť považovaný za odlišný trh výrobkov (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 21. októbra 1997, Deutsche Bahn/Komisia, T-229/94, Zb. s. II-1689, body 55 a 56).

66 V rámci toho stačí, že možno identifikovať potenciálny, ba dokonca hypotetický trh, čo je prípad, keď sú výrobky alebo služby nevyhnutné na výkon danej činnosti a keď po nich existuje skutočný dopyt zo strany podnikov, ktoré chcú vykonávať túto činnosť. Je teda rozhodujúce, aby bolo možné identifikovať dve rozličné výrobné štádiá spojené tým, že výrobok na vstupe je nevyhnutný na dodávanie výrobku na výstupe (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 29. apríla 2004, IMS Health, C-418/01, Zb. s. I-5039, body 43 až 45, a rozsudok Microsoft/Komisia, už citovaný v bode 47 vyššie, bod 335).

67 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobkyne nepreukázali, že záver Komisie, podľa ktorého neexistuje zastupiteľnosť ani na strane dopytu, ani na strane ponuky (odôvodnenie č. 200 napadnutého rozhodnutia), by bol zjavne nesprávny.

68 Keďže sa Komisia nedopustila zjavnej nesprávnosti pri zistení žiadateľov o služby a poskytovateľov služieb, uskutočnený rozdiel medzi primárnymi a sekundárnymi službami zúčtovania a vyrovnania je odôvodnený. Okrem toho žalobkyne neposkytli žiadny dôkaz, ktorý by mohol vyvrátiť posúdenie vykonané Komisiou v prejednávanej veci, ktoré vychádza z informácií získaných priamo od subjektov trhu a od žalobkýň.

69 V tomto ohľade treba zamietnuť argumentáciu žalobkýň založenú na internalizovaných spracovaniach. Takéto spracovanie je službou, ktorú poskytujú depozitári sprostredkovatelia. Vychádzajúc z trhu rozdeleného na primárne a sekundárne služby zúčtovania a vyrovnania, tento druh spracovania je súčasťou sekundárnych služieb a ako taký nie je súčasťou relevantného trhu a predmetom napadnutého rozhodnutia. Z odôvodnení č. 35 a 166 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že účastníci trhu považujú internalizované spracovania za výnimočné prípady spôsobené okolnosťami, ktoré obchádzajú sprostredkovateľa a pri ktorých investorovi nevzniká možnosť vybrať si medzi dvomi kategóriami služieb. Komisia z toho správne vyvodzuje, že tieto internalizované služby vo všeobecnosti nepredstavujú platné náhradné riešenie pre primárne služby zúčtovania a vyrovnania (odôvodnenia č. 164 až 168 napadnutého rozhodnutia).

70 Pokiaľ ide o brožúru *Internalisation of Settlement*, ktorú poskytli žalobkyne, tá neobsahuje žiadny dôkaz na podporu ich tvrdení. Naopak, potvrdzuje konštatovania obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí týkajúce sa podmienok, ktoré musia byť splnené pri internalizovaných spracovaniach, a obsahuje prílohu, v ktorej sú uvedené informácie týkajúce sa prípadných obmedzení tohto druhu spracovania v rôznych krajinách a informácia o tom, že Börsenordnung (predpis o burze vo Frankfurte nad Mohanom) v Nemecku stanovuje, že služby zúčtovania a vyrovnania musia byť poskytované zo strany CDCP a internalizované spracovanie je výnimkou. V každom

prípade, ako pripomína Komisia, táto brožúra sa netýka osobitne situácie v Nemecku a vzťahuje sa na neskoršie obdobie, ako je obdobie dotknuté v napadnutom rozhodnutí.

71 Okrem toho treba zamietnuť tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého článok 16 ods. 2 Börsenordnung, citovaný Komisiou v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenie č. 27), bol zmenený a v každom prípade ho nemožno uplatniť na transakcie s cennými papiermi obchodovanými priamo, o aké ide v predmetnej veci. Medzi účastníkmi konania totiž nie je sporné, že k tejto zmene došlo po uplynutí obdobia dotknutého v napadnutom rozhodnutí. Navyše tento odkaz je v napadnutom rozhodnutí uvedený len ako príklad burzových pravidiel, ktoré prispievajú k posilneniu postavenia CBF vzhľadom na burzové operácie vo všeobecnosti.

72 Po tretie je nutné zamietnuť ako nedôvodné tvrdenie žalobkýň založené na tom, že Komisia neuviedla žiadne konštatovanie, pokiaľ ide o vzťahy hospodárskej súťaže skutočne existujúce medzi konečnými depozitármi a sprostredkovateľmi v oblasti služieb zúčtovania a vyrovnania. Tieto vzťahy hospodárskej súťaže totiž Komisia skúmala počas celej svojej ekonomickej analýzy a najmä, vzhľadom na predchádzajúce úvahy, v časti, ktorá sa týka otázky zastupiteľnosti na strane ponuky a dopytu. Okrem toho Komisia, ako sama uviedla, v odôvodneniach č. 176 až 189 napadnutého rozhodnutia zohľadnila argumentáciu EB a stručné vyjadrenie Bundesbank počas vypočutia.

73 Na základe všetkých predchádzajúcich skutočností je potrebné konštatovať, že žalobkyne nepreukázali, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že dospela k záveru, že relevantným trhom je trh, na ktorom CBF poskytuje sprostredkovateľom, akými sú CDCP a MCDCP, primárne služby zúčtovania a vyrovnania pre cenné papiere emitované podľa nemeckého práva a na ktorom CBF má faktický monopol a je teda obchodným partnerom, ktorého nemožno obísť.

74 V dôsledku toho musí byť prvý žalobný dôvod zamietnutý.

2. *O druhom žalobnom dôvode založenom na neexistencii zneužitia dominantného postavenia*

75 Tento žalobný dôvod je rozdelený na dve časti. Po prvé žalobkyne tvrdia, že sa nedopustili protiprávneho odmietnutia otvorenia prístupu spoločnosti EB do Cascade RS a EB nebola predmetom žiadnej zneužívajúcej diskriminácie. Po druhé uvádzajú, že ceny uplatnené voči spoločnosti EB neboli diskriminačné.

O prvej časti založenej na neexistencii zneužívajúceho odmietnutia prístupu a zneužívajúcej diskriminácie zo strany žalobkýň

Tvrdenia účastníkov konania

76 Žalobkyne nesúhlasia s tým, že zneužívajúcim spôsobom odmietli spoločnosti EB prístup do Cascade RS. Tvrdia, že príprava a rokovania o umožnení prístupu boli mimoriadne zložité z dôvodov na strane spoločnosti EB. Najskôr sa v období od augusta 1999 do januára 2000 uskutočnili len predbežné diskusie, lebo EB požiadala o prístup až 28. januára 2000. Ďalej v období od februára do novembra 2000 nedošlo k otvoreniu prístupu k stanovenému dátumu z dôvodu nepripravenosti spoločnosti EB. Napokon v období od decembra 2000 do novembra 2001 boli rokovania týkajúce sa umožnenia prístupu zložité z dôvodu reorganizácie obchodných a ekonomických vzťahov medzi žalobkyňami a spoločnosťou EB.

77 Žalobkyne sa domnievajú, že Komisia vychádza z nesprávneho pochopenia systému spracovania akcií na meno zo strany spoločnosti CBF. Napadnuté rozhodnutie totiž nekladie dôraz na jednu z dvoch vyrovnávacích funkcií systému Cascade RS. Okrem

toho Komisia opomenula, že existujú oddelené prístupy pre Cascade a pre Cascade RS, ktoré si vyžadujú rôzne údaje; údaje týkajúce sa vyrovnania majú byť prenesené do Cascade a údaje týkajúce sa akcionárov do Cascade RS. Žalobkyne dodávajú, že v oboch prípadoch sa tento prenos môže uskutočniť manuálne alebo automatizovane a je úlohou dotknutého depozitára sprostredkovateľa, aby si vybral spôsoby prístupu, ktoré použije.

78 Z e-mailov z 3. augusta a 29. októbra 1999 a z 31. januára 2000, ktoré cituje Komisia, vyplýva, že EB chcela previesť údaje týkajúce sa vyrovnania pre akcie na meno prostredníctvom prístupu do Cascade (akcie na meno), a to úplne automatizovane, a údaje týkajúce sa akcionára prostredníctvom prístupu do Cascade RS, a to manuálne, a to aj vtedy, ak by bol navrhnutý aj manuálny prístup do Cascade a mohol byť otvorený okamžite. Komisia podľa žalobkýň nerozlišuje ani medzi týmito dvomi typmi prístupu, ani medzi manuálnym prístupom do Cascade RS a jeho doplňujúcou funkciou „Power of Attorney“, ktorá nevyžaduje žiadny presun údajov týkajúcich sa akcionára používateľom, lebo ide o automatizovaný zápis samotným Cascade RS.

79 Žalobkyne tvrdia, že tieto tvrdenia už uviedli počas správneho konania, najmä vo svojich vyjadreniach z 1. decembra 2003, ktorých časti sú uvedené v prílohe repliky, a vo vyjadreniach z 30. mája 2003. Uvedené e-maily tiež podporujú tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého EB mala už pred marcom 2002 možnosť získať automatizovaný prístup do Cascade RS. Okrem toho spresňujú, že funkcia „Power of Attorney“ a automatizovaný zápis nie sú synonymá prístupu na prenos údajov akcionárov.

80 Zriadenie kombinácie dvoch prístupov, ktoré požadovala EB, je jedným z dôvodov technickej komplexnosti prípravy otvorenia pre EB prístupu k systému spracovania spoločnosti CBF. Úplne automatizovaný prístup si totiž vyžaduje významné zmeny v počítačových systémoch, zložité prípravy a početné série testov. Z tohto dôvodu a na účely umožnenia plánovania a prípravy depozitárom sprostredkovateľom, CBF

uskutočňuje zriadenie a zmeny automatizovaných prístupov len v určitých termínoch spustenia, a to dvakrát za rok. Spoločnosť EB sa zamerala na dátum spustenia v apríli alebo v septembri 2000.

81 Taktiež z e-mailovej korešpondencie medzi spoločnosťami EB a CBF vyplýva, že otvorenie dotknutého prístupu nebolo možné v dvoch predpokladaných termínoch spustenia z dôvodu nedostatočnej prípravy spoločnosti EB. V tomto ohľade žalobkyne tvrdia, že aj Komisia uznala, že EB konštatovala, že po mesiaci apríl 2000 bol najbližším možným termínom pre otvorenie prístupu do spoločnosti CBF až september 2000. Spoločnosť EB si takto želala posunúť nielen automatizáciu nazvanú „RTS" (vyrovnanie v reálnom čase), ale aj zriadenie úplne automatizovaného prístupu pre prenos údajov týkajúcich sa vyrovnania preto, aby boli tieto dva prístupy zriadené v rovnakom čase. V septembri 2000 CBF uskutočnila všetky testy a prípravy (najmä školenie pracovníkov spoločnosti EB 11. septembra 2000, dokumentácia z ktorého je uvedená v prílohe repliky) a otvorila a umožnila spoločnosti EB počas piatich pracovných dní prístup zodpovedajúci jej žiadosti, čo uznala aj EB. Podľa žalobkýň toto otvorenie prístupu nebolo využité, lebo EB sa nepodarilo načas ukončiť potrebné prípravy. Mimoriadne otvorenie stanovené na 30. októbra 2000 zlyhalo z rovnakého dôvodu a EB ho presunula na 1. decembra 2000.

82 Podľa žalobkýň Komisia neberie do úvahy ani skutočnosť, že činnosť vykonávaná spoločnosťou CBF počas dotknutého obdobia, ktorej cieľom bolo zapísať do registra akcií emitenta meno nadobúdateľa akcie na meno (hospodársky vlastník) namiesto mena správcu s absolútnym dispozičným právom alebo splnomocneného správcu (právny vlastník/„poverená osoba"), spôsobovala spoločnosti EB vážne problémy. To vyplýva z rôznych e-mailov uvedených Komisiou, ako aj zo správania spoločnosti EB po otvorení prístupu, keďže táto banka nevyužila manuálny prístup do Cascade RS a nepreniesla údaje týkajúce sa akcionárov.

83 Na podporu svojich tvrdení týkajúcich sa dvoch typov prístupu, o ktoré EB požiadala spoločnosť CBF, jej odmietnutia zapísať akcie na meno v mene hospodárskeho vlastníka a zodpovednosti spoločnosti EB za zlyhanie otvorenia prístupu, žalobkyne ako návrh na vykonanie dôkazu predložili svedectvo vedúceho oddelenia „Zúčtovanie a vyrovnanie" spoločnosti CBF v období skutkových okolností.

84 Ďalej žalobkyne tvrdia, že v období od decembra 2000 a novembra 2001 bolo rokovanie o otvorení prístupu spojené s prerokovaním iných otázok medzi spoločnosťami CBF a EB. Najmä CBF preložila otvorenie prístupu spoločnosti EB z októbra na november 2001 ako odpoveď na zamietnutie jej žiadosti o prístup do Euroclear France pre všetky francúzske cenné papiere. CBF konala na základe tzv. „niečo za niečo“ a nie zneužívajúcim spôsobom. Vo svojej odpovedi na žiadosť Komisie o informácie žalobkyne nespomenuli tento problém, lebo položená otázka sa týkala CDCP a nie MCDCP. Okrem toho argumentácia Komisie v tejto veci je podľa žalobkýň rozporuplná.

85 Na rozdiel od tvrdení Komisie otázky odmien a rozšírenia poskytovania osobitných služieb boli v úzkej súvislosti s prístupom spoločnosti EB do systému CBF a boli tak vnímané oboma spoločnosťami. V internej správe z 15. marca 2001, ktorú uvádzajú žalobkyne a tvorí prílohu vyjadrenia Komisie k žalobe, EB dokonca naznačila, že prístup mal byť použitý len ako argument v súvislosti s rokovaniami o cenách. Komisia tak uznala, že EB sledovala pri rokovaniach viacero záujmov naraz. V rámci toho EB namietala len proti zahrnutiu otázky zmeny dohody Bridge.

86 Úplná zmena komplexných a vzájomných hospodárskych vzťahov medzi spoločnosťami CBF a EB sa zakladala na želaní spoločnosti EB. Žalobkyne pri tomto tvrdení vychádzajú z dokumentov týkajúcich sa stretnutí uskutočnených medzi týmito dvomi spoločnosťami 23. októbra 2000 a 21. marca 2001. V tomto ohľade tvrdia, že Komisia nespochybňuje obsah listu týkajúceho sa prvého stretnutia. Okrem toho opätovné prerokovanie bolo nutné z obchodného hľadiska, a bolo preto odôvodnené. Žalobkyne takisto uvádzajú, že diskusie o všetkých týchto otázkach sa začali v rovnakom období. Za týchto okolností im nemožno vytýkať, že v rámci diskusií chceli uplatniť vlastné záujmy, ani to, že pristúpili k odkladu voči spoločnosti EB.

87 Žalobkyne tvrdia, že nešlo o zneužívajúcu prekážku, a to ani z hľadiska jej zámeru, ani z hľadiska jej účinku. Po prvé aj za predpokladu, že oneskorili otvorenie prístupu, nestačí to na to, aby im mohlo byť vytýkané zneužitie v zmysle článku 82 ES, lebo žalobkyne nesledovali protisúťažný cieľ. Komisia neuviedla žiadny náznak, ktorý by

mohol odôvodniť jej záver, podľa ktorého žalobkyne oddialili otvorenie prístupu, aby konkurenčnej spoločnosti CBL zabránili účinne poskytovať služby. V skutočnosti pre CBL bol otvorený ten istý prístup oveľa neskôr ako pre spoločnosť EB, a to v marci 2002.

88 Po druhé vzhľadom na účinok prekážky sa žalobkyne domnievajú, že o zneužitie dominantného postavenia ide len vtedy, ak konkurenčné možnosti podniku, ktorému bola údajne vytvorená prekážka, boli alebo mohli byť značne ovplyvnené. Oneskorené uzavretie aktu sa môže rovnať odmietnutiu uzavrieť tento akt len vtedy, ak sa mu rovná v jeho obmedzujúcom účinku. Toto oneskorenie by muselo byť prinajmenšom spôsobilé zabrániť alebo dlhodobo prekážať prístupu ostatných súťažiteľov k ovládanému trhu alebo ich vylúčiť z trhu. Okrem toho odkaz na skoršie rozhodnutia Komisie v napadnutom rozhodnutí nemôže byť relevantný, lebo na rozdiel od prejednávanej veci tieto rozhodnutia sú založené na kvalifikovanom obmedzujúcom účinku. Vzhľadom na tieto kritériá žalobkyne nemohli konať zneužívajúcim spôsobom v zmysle článku 82 ES.

89 Takéto súťažné znevýhodnenie spoločnosti EB totiž Komisia nepreukázala. V skutočnosti EB a CBL v Európe vo väčšine prípadov disponujú nepriamym prístupom k CDCP. Sprostredkovanie sa uskutočňuje aj na viacerých úrovniach, pričom tieto úrovne sú, aspoň potenciálne, v konkurenčnom vzťahu. Nepriamy prístup zjavne nepredstavuje súťažné znevýhodnenie. Ani cenový rozdiel nemá vplyv na rozhodnutie depozitára sprostredkovateľa zvoliť si priamy alebo nepriamy prístup do spoločnosti CBF.

90 Okrem toho Komisia sa údajne nesprávne opierala o dôležitosť akcií na meno v Nemecku namiesto toho, aby zohľadnila dôležitosť nemeckých akcií na meno pre spoločnosť EB. Nebrala ohľad na skutočnosť, že EB vykonáva zúčtovanie a vyrovnanie výlučne pre obchodné transakcie s cennými papiermi obchodovanými priamo, a to najmä v rámci poskytovania pôžičiek. V tomto type obchodných operácií a najmä v činnostiach spoločnosti EB sú nemecké akcie na meno prakticky bezvýznamné a nie sú nevyhnutným prvkom v ponuke úplnej služby zúčtovania a vyrovnania. Je isté, že časť transakcií spoločnosti EB v spoločnosti CBF stúpla, odkedy bolo na konci roku 2002 spoločnosti EB umožnené vykonávať zápis právnych vlastníkov. Časť akcií na meno spoločnosti EB uložených v spoločnosti CBF, ktoré predstavovali 1 % v roku 2002,

sa v roku 2004 znížila až na 0,24 %. Okrem toho je nepravdepodobné, že prechodom na priamy prístup by spoločnosti EB vznikla úspora na poplatkoch za transakcie s akciami na meno v uvádzanej čiastke 9,2 milióna amerických dolárov (USD).

91 Napokon žalobkyne tvrdia, že EB nebola predmetom žiadnej diskriminácie zo strany spoločnosti CBF. Uvádzajú, že rakúski a francúzski centrálni depozitári získali prístup rýchlejšie, lebo žiadali manuálny prístup, ktorý mohol byť poskytnutý kedykoľvek a relatívne rýchlo. Čo sa týka spoločnosti CBL, táto spoločnosť v čase otvorenia svojho prístupu už uskutočnila všetky potrebné prípravy. V tomto ohľade žalobkyne dodávajú, že na účely porovnania času, ktorý uplynul medzi žiadosťou a otvorením prístupu, sa nemá zohľadňovať porovnateľnosť poskytovaných služieb, ale len typ prístupu, dátumy jeho zriadenia a prípadne vzniknuté technické problémy.

92 Komisia nesúhlasí s týmito tvrdeniami a trvá na svojich záveroch, ktoré uviedla v napadnutom rozhodnutí.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

93 Najskôr je vhodné pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že aj keď súd Spoločenstva vo všeobecnosti vykonáva úplné preskúmanie toho, či sú alebo nie sú splnené podmienky uplatnenia pravidiel hospodárskej súťaže, jeho preskúmanie komplexných ekonomických posúdení, ktoré vykonala Komisia, sa však musí obmedziť na overenie dodržania procesných ustanovení a ustanovení upravujúcich povinnosť odôvodnenia, ako aj vecnej správnosti skutkového stavu, neexistencie zjavne nesprávneho posúdenia a zneužitia právomoci (pozri rozsudok Microsoft/Komisia, už citovaný v bode 47 vyššie, bod 87 a tam citovanú judikatúru).

94 Rovnako platí, že pokiaľ je rozhodnutie Komisie výsledkom komplexných technických posúdení, sú tieto posúdenia v zásade predmetom obmedzeného súdneho preskúmania, čo znamená, že súd Spoločenstva nemôže nahrádzať posúdenie Komisie svojím vlastným posúdením skutkového stavu (pozri rozsudok Microsoft/Komisia, už citovaný v bode 47 vyššie, bod 88 a tam citovanú judikatúru).

95 Aj keď súd Spoločenstva priznáva Komisii v ekonomických alebo technických záležitostiach určitú mieru voľnej úvahy, neznamená to však, že sa súd Spoločenstva musí zdržať preskúmania toho, ako Komisia vyložila údaje takejto povahy. Súd Spoločenstva musí totiž nielen overiť vecnú správnosť uplatnených dôkazov, ich spoľahlivosť a spojitosť, ale musí preskúmať aj to, či tieto dôkazy obsahujú všetky relevantné údaje, ktoré treba zohľadniť pri posúdení komplexnej situácie, a či sú spôsobilé podporiť závery, ktoré sa z nich vyvodili (pozri rozsudok Microsoft/Komisia, už citovaný v bode 47 vyššie, bod 89 a tam citovanú judikatúru).

96 Práve vo svetle týchto zásad je potrebné preskúmať rôzne tvrdenia, ktoré uviedli žalobkyne.

— O dátume podania žiadosti o prístup

97 Napadnuté rozhodnutie uvádza a reprodukuje určité časti listov, ktoré si v dotknutom období vymenili spoločnosti EB a CBF. S istotou možno konštatovať, že zo žiadneho z týchto listov nevyplýva formálna žiadosť spoločnosti EB o prístup do spoločnosti CBF. V liste z 3. augusta 1999, ktorý Komisia považuje za žiadosť spoločnosti EB o prístup do Cascade RS, sa uvádza, že EB položila technické otázky a vyžiadala si informácie týkajúce sa krokov, ktoré treba prijať na zriadenie tohto prístupu. EB kladie najmä otázku, akým spôsobom sa priamy prístup realizuje v skutočnosti. V každom prípade z čítania tejto časti e-mailu vyplýva, že medzi týmito dvoma spoločnosťami prebehli mnohé diskusie vzhľadom na prístup spoločnosti EB, z ktorých mohlo vyplynúť, že nebolo nevyhnutné podať formálnu žiadosť. Okrem toho na opätovne položenú otázku spoločnosti EB v e-maile z 24. septembra 1999 CBF odpovedala 19. októbra 1999 v tomto zmysle, keďže v tomto liste hovorí o technických

podmienkach otvorenia prístupu, pokiaľ ide o prenos údajov týkajúcich sa akcionárov. Okrem toho v liste z 20. septembra 1999 EB uvádza, že viaceré z jej žiadostí zostali bez odpovede, najmä pokiaľ ide o priame spojenie s Cascade RS.

98 Čo sa týka argumentácie žalobkýň, podľa ktorej bola táto žiadosť o prístup podaná na stretnutí z 28. januára 2000, nemožno ju označiť za presvedčivú. Zo zápisnice z tohto stretnutia totiž vyplýva, že obe spoločnosti diskutovali skôr o spôsoboch otvorenia prístupu, z čoho možno odvodzovať, že sa domnievali, že žiadosť o prístup bola už platne podaná. To potvrdzuje aj list z 3. februára 2000, v ktorom sa uvádza, že EB sa domnievala, že posledné stretnutie medzi oboma spoločnosťami jej umožnilo „začať napredovať“ v otázke prístupu k určitým službám, najmä prístupu do Cascade RS a automatizácii RTS.

99 Z predchádzajúceho vyplýva, že Komisia mohla z korešpondencie medzi spoločnosťami EB a CBF oprávnene vyvodzovať záver, že žiadosť o prístup bola podaná 3. augusta 1999.

— O údajných chybách týkajúcich sa výkladu Komisie, pokiaľ ide o typy prístupu požadovaného spoločnosťou EB

100 Po prvé na rozdiel od tvrdení žalobkýň Komisia sa v odôvodnení č. 48 napadnutého rozhodnutia nedomnievala, že existuje len jeden prístup k systému spracovania spoločnosti CBF pre akcie na meno. Naopak, z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia uviedla prístup do podsystému Cascade RS, ktorý správne odlíšila od systému Cascade, a rozlišovala medzi dvomi možnými typmi prístupu, ktorými je manuálny prístup (nazývaný tiež „online“) a automatizovaný prístup (odôvodnenia č. 46 a 48 napadnutého rozhodnutia).

101 Po druhé žalobkyne uvádzajú, že Komisia pristúpila k nesprávnemu výkladu e-mailov, ktoré si navzájom poslali účastníci konania. Ich správny výklad by podľa nich preukázal, že hlavným problémom nebola žiadosť o manuálny prístup do Cascade RS, ale žiadosť o automatizovaný prístup do Cascade a tiež požadovaná kombinácia oboch prístupov. Ich tvrdenie vychádza hlavne z výkladu dotknutých e-mailov, ktorý je odlišný od výkladu prijatého Komisiou.

102 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že otázkou analyzovanou počas správneho konania bola otázka priameho prístupu do Cascade RS, keďže EB už mala prístup do Cascade pre akcie na doručiteľa a v tejto súvislosti požiadala o priamy prístup do spoločnosti CBF pre akcie na meno. Napadnuté rozhodnutie teda vychádza zo zistenia, že EB požiadala o priamy prístup do Cascade RS, CBF jej odpovedala, že manuálny prístup môže byť otvorený dosť jednoducho, a prístup napokon získaný 19. novembra 2001 bol manuálny. Komisia z toho usúdila, že EB čakala vyše dva roky na to, aby získala prístup, ktorý podľa spoločnosti CBF mohol byť zriadený jednoducho.

103 Tým, že dospela k tomuto zisteniu, Komisia vykonala správny výklad listov, ktoré si navzájom poslali účastníci konania. Ako totiž tvrdia žalobkyne, na to, aby mohla mať prístup k primárnym službám zúčtovania a vyrovnania pre akcie na meno, EB musela získať, okrem svojho existujúceho automatizovaného prístupu do Cascade pre akcie na doručiteľa a manuálneho prístupu do Cascade RS, ďalší prístup do Cascade pre akcie na meno, a pokiaľ takáto kombinácia predstavovala problém pre CBF, bolo rozumné to oznámiť spoločnosti EB v rámci rokovania medzi týmito spoločnosťami, alebo jej dokonca ponúknuť alternatívne riešenie, a to o to viac, že EB sa vo svojom e-maile z 3. augusta 1999 pýtala, ako môže „v praxi uskutočniť tento priamy prístup“.

104 Na základe korešpondencie vymenenej medzi týmito dvomi spoločnosťami je však potrebné pripomenúť, že CBF v žiadnom okamihu neoznámila spoločnosti EB prípadný problém spojený s otvorením dvoch oddelených prístupov, jedného manuálneho

a druhého automatizovaného. Oddelený prístup do Cascade totiž nie je nikde uvedený a celé rokovanie medzi žalobkyňami a spoločnosťou EB sa týka otázok prístupu do Cascade RS. Keď v e-maile z 19. októbra 1999 (odôvodnenie č. 52 napadnutého rozhodnutia) CBF uvádza dôležité zmeny systému a analýzy nevyhnutné na vznik automatizovaného spojenia, odpovedá na otázky spoločnosti EB týkajúce sa automatizácie RTS. Naproti tomu CBF v tom istom e-maile tiež vyhlasuje, pokiaľ ide o priamy prístup do Cascade RS, že manuálny prístup možno zriadiť dosť jednoducho. Žalobkyne spomínajú rôzne typy prístupu do Cascade a Cascade RS len v ich odpovedi Komisii z 1. decembra 2003, teda potom, ako bol udelený prístup do Cascade RS. Navyše žalobkyne ich len uvádzajú (v texte a priloženej schéme), ale netvrdia, že jeden konkrétny prístup alebo ich kombinácie pre ne predstavujú problém.

105 Okrem toho z odôvodnenia č. 256 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že počas správneho konania sa žalobkyne domnievali, že EB v auguste 1999 už mala elektronický prístup do Cascade a otvorenie elektronického prístupu do Cascade RS by malo stačiť na to, aby EB mohla spracúvať akcie na meno priamo cez CBF. Navyše vyhlásili, že v čase, keď bol pre spoločnosť EB otvorený prístup do Cascade RS, ten „bol možný len manuálne… z technických dôvodov“ (odôvodnenie č. 258 štvrtá zarážka napadnutého rozhodnutia) a neuviedli žiadny problém spojený s automatizovaným prístupom do Cascade alebo s kombináciou oboch prístupov. Okrem toho vysvetľujúca poznámka priložená k listu od CBF z 24. mája 2002, nazvaná „Processing of registered shares in Germany“, ktorú Komisia pripojila k vyjadreniu k žalobe, opisuje proces spracovania akcií na meno a odkazuje jedine na Cascade RS.

106 V každom prípade, aj keď prístup do Cascade RS sa technicky uskutočňuje prostredníctvom dvoch vstupov, nemohlo to zmeniť posúdenie skutkového stavu počas správneho konania. Vysvetlenia žalobkýň, podľa ktorých si automatizovaný prístup vyžadoval podstatné modifikácie v počítačových systémoch, podrobné prípravy a početné série testov, a v dôsledku toho mohol byť otvorený len dvakrát za rok, nemôžu platne odôvodniť dva roky čakania na spojenie patriace do bežnej praxe spoločnosti CBF, ktoré táto banka bežne otvára v priebehu niekoľkých mesiacov. Na porovnanie, CBL podľa žalobkýň požiadala o presne rovnakú kombináciu ako EB a získala prístup už o štyri mesiace. Žalobkyne potvrdzujú, že to bolo možné, lebo CBL vykonala všetky prípravy nevyhnutné na otvorenie. Toto vysvetlenie je v rozpore s tvrdením žalobkýň,

podľa ktorého bolo ťažké v primeranej lehote vyhovieť žiadosti o prístup spoločnosti EB, lebo tá podala špecifickú žiadosť o kombináciu dvoch oddelených prístupov. Okrem toho samotné žalobkyne tvrdia, že spôsoby prístupu možno voľne kombinovať a je to klient, ktorý si vyberá, aký typ prístupu do CBF chce získať.

107 Žalobkyne takisto uvádzajú, že bol ponúknutý manuálny prístup do Cascade a ten mohol byť inštalovaný okamžite. Ako však pripomína Komisia, žalobkyne v tomto ohľade neposkytli žiadny dôkaz. Nevyplýva to ani z častí korešpondencie medzi oboma spoločnosťami. V dôsledku toho sa Komisia správne domnievala, že žalobkyne nemohli platne tvrdiť, že ponúkli manuálny prístup do Cascade a EB ho odmietla s tým, že trvala na automatizovanom prístupe (odôvodnenie č. 258 prvá zarážka napadnutého rozhodnutia).

108 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň týkajúce sa doplnkovej funkcie Cascade RS „Power of Attorney", toto tvrdenie nie je rozhodujúce. Prístup, ktorý bol spoločnosti EB priznaný v novembri 2001, bol manuálny a funkcia „Power of Attorney" bola k dispozícii až od marca 2002. Toto tvrdenie preto nemôže spochybniť posúdenie skutkového stavu vykonané Komisiou.

109 Napokon, je to tak isto, pokiaľ ide o tvrdenie založené na funkcii vyrovnania Cascade RS. Ide totiž o technické spresnenie, ktoré nebolo uvedené v korešpondencii medzi oboma spoločnosťami a ktoré v dôsledku toho, aj za predpokladu, že by bolo preukázané, nemôže spochybniť posúdenie skutkového stavu vykonané Komisiou.

110 Vzhľadom na predchádzajúce je potrebné vyvodiť záver, že Komisia sa na základe korešpondencie medzi oboma spoločnosťami a na základe informácií, ktoré jej boli poskytnuté počas správneho konania, správne domnievala, že EB požiadala o prístup do Cascade RS a netrvala na jednom osobitnom type prístupu.

111 Za týchto podmienok uvedenú argumentáciu žalobkýň nemožno prijať.

— O argumentácii, podľa ktorej EB neuskutočnila všetky prípravy potrebné na otvorenie prístupu

112 Rôzne tvrdenia uvedené žalobkyňami, ktoré majú odôvodniť to, že prístup spoločnosti EB nebol otvorený k skoršiemu dátumu na základe skutočnosti, že táto spoločnosť nevykonala všetky potrebné prípravy, nie sú presvedčivé.

113 Po prvé vyplýva to z tvrdenia založeného na možnosti otvoriť automatizovaný prístup len v termínoch spustenia, to znamená na jar a na jeseň, čiže dvakrát za rok. Na jednej strane zásada dátumov spustenia podľa samotných žalobkýň súvisí s automatizovaným prístupom, ktorý, ako vyplýva predchádzajúcich úvah, nie je rozhodujúci v prejednávanej veci. Na druhej strane táto zásada nevyplýva z korešpondencie uvedenej v napadnutom rozhodnutí. Hoci je pravdou, ako uvádzajú žalobkyne, že viceprezident spoločnosti EB písomne uviedol, že pre spoločnosť CBF ďalším možným dátumom po apríli 2000 bol až september 2000 (e-mail z 31. januára 2000), zdá sa, že po septembri 2000 bolo úplne upustené od zásady dátumov spustenia. Takto, predpokladané nasledujúce termíny boli 30. októbra a 4. decembra 2000. Okrem toho v e-mailoch z 30. septembra a z 13. októbra 2000 CBF požiadala spoločnosť EB, aby jej oznámila predbežný dátum, kedy predpokladala, že bude pripravená na otvorenie, a to podľa prvého e-mailu tri týždne, podľa druhého e-mailu dva týždne pred týmto dátumom. Nebolo tam uvedené žiadne obmedzenie, pokiaľ ide o dátumy spustenia. Vo svojom e-maile poslanom spoločnosti CBF 4. decembra 2000, ktorý bol stanovený ako deň otvorenia prístupu, ale CBF ho nedodržala, EB uviedla, že je možné, že bude nútená odložiť spustenie na začiatok nasledujúceho roka. Napokon EB získala prístup 19. novembra 2001.

114 Hoci výrazy „dátum spustenia“ alebo „spustenie“ sú často uvádzané v korešpondencii medzi oboma spoločnosťami, sú to synonymá dátumu otvorenia prístupu. Preto je

potrebné posúdiť, či EB uskutočnila všetko, čo bolo potrebné na otvorenie prístupu bez ohľadu na zásadu dátumov spustenia, ako ich uviedli žalobkyne, teda obmedzené na dva termíny za rok.

115 Po druhé žalobkyne tvrdia, že oneskorenie súvisí s tým, že EB namietala proti praxi spoločnosti CBF v dotknutom období, ktorá spočívala v zapísaní do registra akcií emitenta nadobúdateľa akcie na meno namiesto názvu právneho vlastníka. Komisia sa v napadnutom rozhodnutí (odôvodnenie č. 255) domnievala, že žalobkyne nepreukázali, že pripomienky spoločnosti EB týkajúce sa preferencií vzhľadom na mechanizmus zápisu mohli zabrániť alebo spomaliť udelenie priameho prístupu do Cascade RS. V tomto ohľade treba dodať, že nejde len o pripomienky spoločnosti EB, ale aj o pripomienky spoločnosti CBF. Ukázalo sa totiž, že CBF takisto uviedla tento problém, najmä vo svojom e-maile z 19. októbra 1999, kde spresnila, že na to, aby EB mohla mať priamo prístup k systému, musí akceptovať vloženie osobných údajov každého vlastníka, ktorému bol priznaný prístup, alebo investora. Okrem toho zo zápisnice zo stretnutia oboch spoločností z 28. januára 2000 (e-mail z 31. januára 2000) vyplýva, že táto otázka tam bola prejednávaná a EB navrhla riešenie, ktoré CBF zjavne neodmietla. Navyše žalobkyne uznávajú, že aj v období, ktoré nasledovalo po otvorení prístupu spoločnosti EB a až do vytvorenia funkcie „Power of Attorney“, ktorá v roku 2002 tento problém vyriešila, EB nevyužila manuálny prístup do Cascade RS pre údaje týkajúce sa akcionárov a nepreviedla tieto údaje. Ako však správne uvádza Komisia, táto skutočnosť preukazuje, že prístup bol možný bez toho, aby bola vyriešená otázka zápisu právneho vlastníka.

116 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého EB posunula otvorenie prístupu predpokladané na apríl, september a október 2000, tieto otázky sú podrobne analyzované v napadnutom rozhodnutí. Preto na prvom mieste sa Komisia správne domnievala, že z e-mailu z 31. januára 2000 nijako nevyplýva, že EB nebola pripravená na otvorenie v apríli. EB tam len uvádza, že po mesiaci apríl, nasledujúcim možným dátumom spustenia pre CBF bol september. Keď vo svojom e-maile z 31. marca 2000 uviedla, že v súčasnej situácii nie je pripravená na spustenie v apríli, odvolávala sa len na systém RTS a nie na prístup do Cascade RS. Okrem toho CBF vo svojej odpovedi z 3. apríla 2000 vyjadrila súhlas s odložením spustenia automatizácie RTS, pričom sa pýta, či pokiaľ ide o priamy prístup do Cascade RS, stále platí ich záväzok týkajúci sa spustenia v septembri 2000 (odôvodnenia č. 57, 59 a 60 napadnutého rozhodnutia). Tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého EB v e-maile z 31. januára 2000 uviedla, že si želá

uskutočniť spojenie v rovnakom čase ako automatizáciu RTS a v dôsledku toho chce odložiť obe, je teda v rozpore s porozumením situácie zo strany spoločnosti CBF v čase skutkového stavu.

117 Na druhom mieste tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého CBF uskutočnila prípravy (najmä školenie v EB) a 18. septembra 2000 otvorila prístup do Cascade RS, ktorý EB nemohla využívať, lebo včas neukončila prípravy, sa takisto nezdá presvedčivé. Je pravdou, že CBF vo svojom e-maile zaslanom spoločnosti EB 12. septembra 2000 uviedla, že sa nachádza „niekoľko dní pred tým, ako [EB] začne používať Cascade RS“. V každom prípade sa však pýtala, kedy EB začne používať Cascade RS a kedy bude daný účet k dispozícii pre akcie na meno. EB odpovedala e-mailom z 15. septembra 2000, že prevod je predpokladaný na 30. október, ale môže byť odložený. Okrem toho interná správa spoločnosti EB z 19. septembra 2000 hovorí o neaktívnom prístupe, ktorý by mal byť zatvorený až do „dátumu skutočného spustenia“ (odôvodnenia č. 62 až 64 napadnutého rozhodnutia). Z toho vyplýva, že úvaha Komisie, podľa ktorej prístup otvorený 18. septembra 2000 nebol aktívnym, a teda elektronicky funkčným prístupom do Cascade RS, a bol priznaný neočakávane, je správna. Žalobkyne tiež tvrdia, že EB naznačila, že môže dodržať lehotu do septembra. Ako uvádza Komisia, neposkytujú žiadny dôkaz v tomto zmysle. V tomto ohľade prezentácia Powerpoint týkajúca sa školenia zamestnancov spoločnosti EB z 11. septembra 2000 a nasledujúca výmena elektronickej pošty len preukazujú, že toto školenie sa uskutočnilo, čo Komisia nespochybňuje, ale nemožno z nich vyvodiť záver, že spoločnosti EB bol oznámený presný dátum otvorenia jej prístupu.

118 Okrem toho v dôsledku neúspechu tohto otvorenia CBF oznámila spoločnosti EB určité podmienky, ktoré bolo treba splniť pred otvorením prístupu, najmä informácie o klientoch a povinnosť spoločnosti EB uviesť stanovený dátum tri alebo dva týždne vopred (v tomto poradí v e-mailoch z 30. septembra a z 13. októbra 2000, prevzaté v odôvodneniach č. 65 a 67 napadnutého rozhodnutia). Tieto podmienky však neboli splnené pred otvorením prístupu v septembri 2000. V každom prípade, ako tvrdí Komisia a vzhľadom na bod 117 vyššie, takýto prístup nemohol byť považovaný za funkčný.

119 Na treťom mieste Komisia uznáva, že ak prístup nemohol byť otvorený k 30. októbru 2000, je to preto, že EB nebola pripravená, ale rovnako tvrdí, že túto skutočnosť zohľadnila v napadnutom rozhodnutí. Z napadnutého rozhodnutia totiž vyplýva, že 16. októbra 2000 EB oznámila spoločnosti CBF, že nebude pripravená na spustenie 30. októbra, ale pravdepodobne bude pripravená v decembri 2000. E-mailom z 15. novembra 2000, v súlade s predbežným vyrozumením, o ktoré bola požiadaná, potvrdila, že prístup môže byť otvorený k 4. decembru 2000 (odôvodnenia č. 68 a 69 napadnutého rozhodnutia). Na základe týchto informácií Komisia konštatovala, že to bola práve EB, ktorá požiadala o odklad o mesiac. Domnievala sa však správne, že táto okolnosť neukončila nepružné správanie spoločnosti CBF, ktoré takto pretrvalo až do 19. novembra 2001 (odôvodnenie č. 264 napadnutého rozhodnutia).

120 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba konštatovať, že aj vzhľadom na odklad o mesiac, o ktorý EB požiadala, táto spoločnosť aj po uplynutí viac ako roku od podania svojej žiadosti stále nemala prístup do Cascade RS, a to bez toho, aby žalobkyne poskytli presvedčivé dôkazy, ktoré by toto oneskorenie odôvodňovali. V dôsledku toho ich argumentáciu nemožno prijať.

— O argumentácii založenej na opätovnom prerokovaní zmluvných vzťahov medzi žalobkyňami a spoločnosťou EB

121 Nový dátum určený na otvorenie prístupu bol 4. december 2000. Dňa 17. novembra 2000, na základe telefonického rozhovoru medzi osobami zodpovednými za projekt na strane oboch spoločností, počas ktorého CBF informovala spoločnosť EB, že prístup nebude môcť byť otvorený včas, EB zaslala spoločnosti CBF e-mail, v ktorom ju požiadala o podrobnejšie informácie o dôvodoch tohto odmietnutia (odôvodnenie č. 73 napadnutého rozhodnutia).

122 Práve v dôsledku toho e-mailu CI vstúpila do rokovaní medzi spoločnosťami EB a CBF. Dňa 1. decembra 2000 totiž CI poslala spoločnosti EB fax, v ktorom sa odvolávala

na ich predchádzajúce rozhovory a rokovania týkajúce sa žiadosti spoločnosti EB o úpravu poplatkov za služby vyrovnania, ktoré CBF poskytla spoločnosti EB. V tomto faxe (odôvodnenie č. 74 napadnutého rozhodnutia) sa uvádza:

„Za týchto podmienok Vám s potešením oznamujem, že sme v podstate pripravení podpísať dohodu so spoločnosťou EB, ktorá sa týka nielen otázky našej analýzy súčasných procesov vyrovnania, ale ktorá zohľadňuje aj Vašu žiadosť o zníženie poplatkov a dodatočné služby. V dôsledku toho musíme rokovať o novej dohode. Musíme tiež využiť túto príležitosť na to, aby sme preskúmali žiadosti, ktoré predkladáme [spoločnosti EB], a nové služby, ktoré od nej očakávame. Rokovania by mali začať čo najskôr, aby mohli byť úspešne ukončené do polovice budúceho roku.“

123 List zo 4. decembra 2000, ktorý EB poslala spoločnosti CBF (odôvodnenie č. 75 napadnutého rozhodnutia), znie:

„Už dva týždne sa usilujeme zabezpečiť náš prístup do Cascade RS. Napriek početným [telefonátom] a odkazom sme nedostali žiadne informácie o dôvodoch oneskorenia ani o dátume, ku ktorému by sme za normálnych okolností mali mať prístup do Cascade RS… Prekvapilo nás rozhodnutie spoločnosti CBF o odklade nášho prístupu do Cascade RS napriek tomu, že sme jej zaslali predbežné oznámenie dva týždne vopred, ako o to požiadala, a CBF predbežne súhlasila. Teraz nás znepokojuje skutočnosť, že nám neboli poskytnuté žiadne informácie o dôvodoch tohto oneskorenia ani o odhadovanom čase, ktorý budete potrebovať na vyriešenie ‚technických problémov‘, ktoré Vám vznikli.“

124 Listom z 22. januára 2001 EB oznámila spoločnosti CI, že „v decembri minulého roku bola tiež informovaná o tom, že [CBF] zmenila názor a napokon neudelí [spoločnosti EB] prístup do systému akcií na meno, ktorý je však otvorený pre iných klientov [spoločnosti CBF]“. EB sa okrem toho domnievala, že ide o formu diskriminácie, ktorá ovplyvňuje jej schopnosť poskytovať služby svojim klientom (odôvodnenie č. 78 napadnutého rozhodnutia).

125 Vo faxe z 24. januára 2001 poslanom spoločnosti EB (odôvodnenie č. 79 napadnutého rozhodnutia) CI spochybnila výčitku akejkoľvek diskriminácie. Spomína tu aj stretnutie medzi oboma spoločnosťami z 23. októbra 2000, v priebehu ktorého bola preskúmaná otázka porovnania poplatkov spoločnosti EB s poplatkami platenými nemeckými bankami. Uvádza sa tu aj toto:

„Pokiaľ ide o systém akcií na meno spoločnosti CBF, sme pripravení zahrnúť ho do nasledujúcich rokovaní. Pripomíname však, že službu akcií na meno ponúkajú viacerí poskytovatelia a v dôsledku toho CBF nemá výhradné postavenie na nemeckom trhu. Ešte raz Vás prosíme, aby ste zohľadnili, že ani [CBL] nemá priamy prístup k systému akcií na meno spoločnosti CBF. V tomto ohľade je Vaše obvinenie z diskriminácie takisto nedôvodné… Čo sa týka Vašej osobitnej žiadosti o vyriešenie otázky zníženia poplatku a otázky služby akcií na meno, začiatkom marca by sme mohli opätovne začať celkové rokovanie o zmluve (vrátane Vašej žiadosti o zníženie poplatku a dodatočné služby)…“

126 V tomto istom faxe CI uviedla, že „na stretnutí z 23. októbra 2000 [sa EB a samotná CI] spoločne zapojili do opätovného prerokovania zmluvy o spojení, ktorá mala vyriešiť problémy v existujúcej zmluve a do preskúmania žiadosti spoločnosti EB o zníženie poplatkov v požadovanom rozsahu“, že „záväzok spoločnosti EB začať rokovania bol schválený… v jej listoch“ a že „tieto dva listy… potvrdzovali, že EB si bola vedomá toho, že táto otázka zníženia poplatku bola súčasťou celkového rokovania o novej zmluve a z týchto dvoch listov nevyplývali žiadne iné podmienky“. Pokiaľ ide o osobitnú žiadosť spoločnosti EB o vyriešene otázky zníženia poplatkov, CI uviedla, že začiatkom marca bola pripravená opätovne začať celkové rokovanie o zmluve (odôvodnenie č. 113 napadnutého rozhodnutia).

127 Dňa 10. júla 2001 CBF telefonicky oznámila spoločnosti EB, že nevidí problém v priamom prístupe k vyrovnaniu pri akciách na meno, hneď ako Sicovam (vtedajší francúzsky CDCP) sprístupní spojenie so spoločnosťou CBF pre väčší počet francúzskych akcií (odôvodnenie č. 82 napadnutého rozhodnutia).

128 Interná správa spoločnosti EB z 15. marca 2001, pripojená k vyjadreniu k žalobe, stanovuje plán stratégie pre spoločnosť CBF z 21. marca 2001. Uvádza sa v nej najmä, že cieľom spoločnosti EB na začiatku diskusií so spoločnosťou CBF bolo opätovné prerokovanie cien a druhým cieľom bolo získať prístup do Cascade RS. Okrem toho EB dúfala, že zachová celú existujúcu zmluvu, pričom skúšala dosiahnuť ďalšie dva ciele. Zisk zo zníženia cien bol odhadovaný na 2 milióny eur a zisk zo získania prístupu do Cascade RS na 9,2 milióna USD. Naopak, zo záveru správy vyplýva, že pre EB bol prístup do Cascade RS dôležitejší než zníženie cien, že byť účastníkom „osobitnej" zmluvy malo určité výhody, ktoré si chcela udržať, a že zníženie cien mohlo byť prejednané neskôr.

129 Okrem toho zo zápisnice z 21. marca 2001 pripojenej k duplike vyplýva, že podľa spoločnosti EB boli ceny hlavnou otázkou na prerokovanie a všetky otázky mali byť prerokované v rámci zmluvy uplatniteľnej v tom období, ale CBF chcela prerokovať všetky otázky spolu a nie jednotlivo.

130 Na základe korešpondencie a dokumentov uvedených vyššie je potrebné konštatovať, že aj keď EB predložila otázku zníženia poplatku a dodatočných služieb, boli to žalobkyne, ktoré chceli zahrnúť otázku priameho prístupu do prerokovania ich zmluvných vzťahov, a nie EB. Hoci EB, ako to uznáva aj Komisia, sledovala v rámci diskusií so spoločnosťou CBF viaceré ciele, domnievala sa, že potenciálny zisk z udelenia prístupu do Cascade RS bol oveľa významnejší, ako zisk spojený so znížením cien. EB nemohla mať nijaký záujem na tom, aby bola otázka otvorenia prístupu zahrnutá do opätovného prerokovania zmluvných vzťahov so spoločnosťou CBF, ale chcela skôr získať prístup na základe už uplatniteľnej zmluvy a rokovať o prípadnom znížení cien neskôr. V dôsledku toho treba argumentáciu žalobkýň v tejto časti zamietnuť.

131 Žalobkyne takisto tvrdia, že CBF odložila otvorenie prístupu pre spoločnosť EB z októbra na november 2001, lebo jej žiadosť o prístup do Euroclear Francúzsko (predtým Sicovam) pre všetky francúzske cenné papiere bola zamietnutá.

132 V tomto ohľade je opodstatnené pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry z oblasti uplatnenia článku 82 ES, hoci zistenie existencie dominantného postavenia samo osebe neobsahuje žiadnu výčitku voči dotknutému podniku, tomuto podniku prináleží bez ohľadu na príčiny tohto postavenia osobitná zodpovednosť za to, aby svojím správaním neohrozil účinnú a neporušenú hospodársku súťaž na spoločnom trhu (rozsudok Michelin/Komisia, už citovaný v bode 48 vyššie, bod 57). Rovnako, aj keď existencia dominantného postavenia nezbavuje podnik, ktorý má toto postavenie, práva chrániť svoje vlastné obchodné záujmy, pokiaľ sú ohrozené, a tento podnik má možnosť v primeranom rozsahu uskutočniť úkony, ktoré považuje za vhodné na účely ochrany svojich záujmov, takéto konanie nemožno povoliť, ak je jeho cieľom posilnenie daného dominantného postavenia a jeho zneužitie (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 30. septembra 2003, Michelin/Komisia, T-203/01, Zb. s. II-4071, bod 55 a tam citovanú judikatúru).

133 Z povahy povinností uložených článkom 82 ES tak vyplýva, že za konkrétnych okolností môžu byť podniky s dominantným postavením zbavené práva správať sa alebo konať určitým spôsobom, ktorý nie je sám osebe zneužívaním a za ktorý by ani nebolo možné uložiť sankciu, pokiaľ by išlo o správanie alebo konanie podnikov, ktoré nemajú dominantné postavenie (rozsudok Súdu prvého stupňa zo 17. júla 1998, ITT Promedia/Komisia, T-111/96, Zb. s. II-2937, bod 139).

134 V dôsledku toho žalobkyne nemôžu uvádzať zamietnutie žiadosti o prístup spoločnosti CBF do Euroclear Francúzsko pre všetky francúzske cenné papiere alebo opätovné prerokovanie zmluvných vzťahov so spoločnosťou EB na účely odôvodnenia ich správania. Ako podnik v dominantnom postavení totiž CBF mala osobitnú zodpovednosť neohroziť svojím správaním účinnú a neporušenú hospodársku súťaž na spoločnom trhu.

135 Okrem toho treba spresniť, že žiadosť CBF o prístup do francúzskeho CDCP nemohla byť rozhodujúca pre prejednávaný spor pred januárom 2001 (dátum, ku ktorému EB nadobudla Sicovam, ktorý sa tak stal Euroclear France), teda rok a pol potom, ako EB podala žiadosť o prístup.

136 Na základe už citovanej judikatúry je potrebné vyvodiť záver, že zo strany žalobkýň bolo zneužívajúce zahrnúť opätovné prerokovanie ich zmluvných vzťahov a žiadosti o prístup do francúzskeho CDCP do rokovaní o udelení prístupu do Cascade RS, keďže tieto rokovania už trvali vyše roka. Okrem toho záujmy CI, materskej spoločnosti CBL, ktorá je popri spoločnosti EB jediným MCDCP v Európskej únii, dosť zjavne vyplývajú z korešpondencie a zápisníc zo stretnutí medzi súčasnými spoločnosťami EB, CBF a CI. Napokon spoločnosti EB bol udelený prístup do Cascade RS bez toho, aby bola dosiahnutá celková dohoda medzi účastníkmi.

137 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého diskusie so spoločnosťou EB o otvorení prístupu začali až na jeseň 2000, teda v rovnakom období ako diskusie o znížení cien a o rozšírení osobitných služieb, stačí konštatovať, že toto tvrdenie je v rozpore s ich predchádzajúcimi argumentmi týkajúcimi sa obdobia od februára do novembra 2000.

138 V dôsledku toho musí byť tvrdenie žalobkýň v tejto časti zamietnuté ako celok.

— O údajnej neexistencii zneužívajúceho porušenia

139 Žalobkyne tvrdia, že prípadné oneskorenie s otvorením prístupu neodôvodňuje, aby im bolo vytýkané zneužitie v zmysle článku 82 ES, lebo nesledovali žiadny protisúťažný cieľ. Okrem toho sa domnievajú, že o zneužitie dominantného postavenia ide len vtedy, ak konkurenčné možnosti podniku, ktorému údajne vznikla prekážka, boli alebo mohli byť podstatne ovplyvnené.

140 Podľa ustálenej judikatúry je pojem zneužitie objektívnym pojmom, ktorý sa týka správania podniku v dominantnom postavení, ktoré môže ovplyvniť štruktúru trhu, kde je práve z dôvodu prítomnosti takéhoto podniku úroveň hospodárskej súťaže už

oslabená, a ktorého dôsledkom je bránenie zachovaniu existujúcej úrovne hospodárskej súťaže na trhu alebo rozvoju tejto hospodárskej súťaže, a to použitím iných prostriedkov než tie, ktorými sa vedie obvyklá súťaž výrobkov alebo služieb na základe plnení hospodárskych subjektov (rozsudok Hoffmann-La Roche/Komisia, už citovaný v bode 49 vyššie, bod 91; pozri tiež rozsudok z 30. septembra 2003, Michelin/Komisia, už citovaný v bode 132 vyššie, bod 54 a tam citovanú judikatúru).

141 Preto správanie podniku v dominantnom postavení možno považovať za zneužívajúce v zmysle článku 82 ES aj bez akéhokoľvek zavinenia (rozsudok Súdu prvého stupňa z 1. apríla 1993, BPB Industries a British Gypsum/Komisia, T-65/89, Zb. s. II-389, bod 70).

142 V dôsledku toho tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého nesledovali žiadny protisúťažný cieľ, nemá nijaký vplyv na právnu kvalifikáciu skutkového stavu. V tejto súvislosti preukázanie cieľa žalobkýň oddialiť otvorenie prístupu, aby zabránili klientovi a konkurentovi zoskupenia Clearstream účinne poskytovať svoje služby, môže posilniť záver o existencii zneužitia dominantného postavenia, ale nie je jeho podmienkou.

143 Okrem toho treba pripomenúť, že v prejednávanej veci bol odmietnutý prístup spoločnosti EB, ktorá bola v rovnakom čase klientom spoločnosti CBF na nemeckom trhu cenných papierov v kolektívnej úschove, ale aj priamym konkurentom spoločnosti CBL, ktorá je sesterskou spoločnosťou CBF a okrem spoločnosti EB jediným MCDCP v Európskej únii, na výstupnom trhu zúčtovania a vyrovnania cezhraničných operácií s cennými papiermi. Aj keď z napadnutého rozhodnutia nevyplýva cieľ žalobkýň súťažne znevýhodniť spoločnosť EB, toto rozhodnutie posudzuje odôvodnenie a dôsledky tohto odmietnutia poskytnúť služby v kontexte postavenia spoločnosti EB a celého zoskupenia Clearstream na relevantnom trhu. Komisia tak uvádza viaceré ukazovatele, na základe ktorých sa možno domnievať, že cieľom žalobkýň bolo vylúčiť EB z poskytovania ich služieb, a tým brániť hospodárskej súťaži v poskytovaní sekundárnych cezhraničných služieb zúčtovania a vyrovnania (odôvodnenia č. 234 a 300 napadnutého rozhodnutia). Vzhľadom na objektívny pojem zneužitia dominantného postavenia nie je nevyhnutné vyjadrovať sa k tejto otázke.

144 Pokiaľ ide o dôsledok, ktorý sa uvádza v judikatúre citovanej v bode 140 vyššie, ten sa nemusí týkať konkrétneho dôsledku oznámeného zneužívajúceho správania. Na účely zistenia porušenia článku 82 ES stačí preukázať, že zneužívajúce správanie podniku v dominantnom postavení smeruje k obmedzeniu hospodárskej súťaže alebo, inými slovami, že správanie má alebo môže mať takýto dôsledok (rozsudok z 30. septembra 2003, Michelin/Komisia, už citovaný v bode 132 vyššie, bod 239).

145 Je teda potrebné preskúmať, či v prejednávanej veci Komisia preukázala, že správanie žalobkýň viedlo k obmedzeniu hospodárskej súťaže na trhu sekundárnych služieb zúčtovania a vyrovnania.

146 Ako bolo uvedené v rámci preskúmania prvého žalobného dôvodu, z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia uskutočnila kompletnú analýzu trhu služieb. Na základe toho mohla platne vyvodiť záver, že CBF mala faktický monopol a bola teda nevyhnutným obchodným partnerom v oblasti poskytovania primárnych služieb zúčtovania a vyrovnania na relevantnom trhu. Okrem toho konštatovala, že prekážky vstupu na tento trh v zmysle právnej úpravy, technických požiadaviek, záujmu účastníkov trhu, cien vstupu, cien pre klientov a pravdepodobnosti môcť poskytovať konkurencieschopné výrobky, boli také vysoké, že bolo možné vylúčiť možnosť nových vstupov, ktoré by v blízkej budúcnosti vykonávali konkurenčný tlak na CBF (odôvodnenia č. 205 až 215 napadnutého rozhodnutia).

147 V tomto ohľade z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že na to, aby bolo možné vyvodiť záver o existencii zneužitia v zmysle článku 82 ES, je potrebné, aby odmietnutie poskytnutia dotknutej služby bolo spôsobilé odstrániť akúkoľvek hospodársku súťaž na trhu na strane žiadateľa o službu, aby nemohlo byť objektívne odôvodnené a aby služba ako taká bola nevyhnutná na výkon činnosti žiadateľa (rozsudok Súdneho dvora z 26. novembra 1998, Bronner, C-7/97, Zb. s. I-7791, bod 41). Podľa ustálenej judikatúry sú výrobok alebo služba považované za základné alebo nevyhnutné, ak za ne neexistuje žiadna skutočná alebo potenciálna náhrada (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. septembra 1998, European Night Services a i./Komisia, T-374/94, T-375/94, T-384/94 a T-388/94, Zb. s. II-3141, bod 208 a tam citovanú judikatúru).

148 Pokiaľ ide o kritérium odstránenia akejkoľvek hospodárskej súťaže na trhu, na účely preukázania porušenia článku 82 ES nie je nevyhnutné preukázať odstránenie akejkoľvek prítomnosti hospodárskej súťaže na trhu, ale preukázať, že odmietnutie, o ktoré ide, predstavuje riziko odstránenia alebo je spôsobilé odstrániť akúkoľvek efektívnu hospodársku súťaž na tomto trhu. Takéto riziko odstránenia akejkoľvek efektívnej hospodárskej súťaže musí preukázať Komisia (rozsudok Microsoft/Komisia, už citovaný v bode 47 vyššie, body 563 a 564).

149 V prejednávanej veci Komisia v súlade s týmito úvahami najskôr konštatovala (odôvodnenia č. 168, 226, 228, 231 a 234 napadnutého rozhodnutia), že žalobkyne mali faktický monopol v oblasti poskytovania primárnych služieb zúčtovania a vyrovnania na relevantnom trhu a EB nemohla získať služby, o ktoré žiadala, od iného poskytovateľa. Ďalej konštatovala, že EB ako MCDCP poskytovala svojim klientom jediný prístupový bod k veľkému počtu trhov s cennými papiermi, a teda na európskej úrovni inovovanú službu sekundárneho zúčtovania a vyrovnania pre cezhraničné operácie s cennými papiermi v rámci vnútorného trhu, a že investori, ktorí chceli využiť služby MCDCP „pod jednou strechou“, mali v podstate na výber medzi spoločnosťami CBL a EB. Podľa Komisie bol pre EB prístup k spoločnosti CBF nevyhnutný na to, aby mohla poskytovať svoje sekundárne cezhraničné služby zúčtovania a vyrovnania a odmietnutie zo strany žalobkýň poskytnúť jej primárne služby zúčtovania a vyrovnania pre akcie na meno spoločnosti EB zabránilo poskytovať kompletné, celoeurópske a inovované služby. To poškodilo inováciu a hospodársku súťaž v oblasti poskytovania sekundárnych cezhraničných služieb zúčtovania a vyrovnania na trhu cezhraničného zúčtovania a vyrovnania cenných papierov v Európskej únii a napokon aj spotrebiteľov na jednotnom trhu. Komisia napokon konštatovala, že správanie žalobkýň nemožno objektívne odôvodniť.

150 Komisia okrem toho dospela k záveru, že odmietnutie poskytnúť priamy prístup do Cascade RS a neodôvodnená diskriminácia v tomto ohľade nie sú dve oddelené porušenia, ale skôr dva prejavy jedného správania, keďže neodôvodnená diskriminácia existuje z dôvodu, že CBF odmietla poskytnúť spoločnosti EB také isté služby, ako tie, ktoré poskytovala porovnateľným klientom, alebo podobné služby. Takto preukázané odmietnutie poskytnúť služby je podľa Komisie ešte zosilnené zistením neodôvodneného diskriminačného správania klientov spoločnosti CBF.

151 Tieto závery nemožno vyvrátiť rôznymi tvrdeniami, ktoré v tomto ohľade uviedli žalobkyne. Preto na rozdiel od tvrdení žalobkýň sa Komisia domnievala, že lehota na získanie prístupu značne prekročila čas, ktorý možno považovať za primeraný a odôvodnený, čo svedčí o zneužívajúcom odmietnutí poskytnúť dotknutú službu, ktoré môže spôsobiť súťažné znevýhodnenie spoločnosti EB na relevantnom trhu. Na porovnanie, CBL, priamy konkurent EB, získala prístup do Cascade RS len v priebehu štyroch mesiacov. Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého v čase skutkových okolností ani CBL nemala prístup do CBF, treba uviesť, že CBL podala svoju žiadosť až potom, ako bol spoločnosti EB priznaný prístup do Cascade RS (odôvodnenie č. 236 druhá zarážka napadnutého rozhodnutia).

152 Tvrdenie založené na tom, že Komisia nepreukázala, že nepriamy prístup do CBF predstavoval pre EB súťažné znevýhodnenie a že EB a CBL disponovali v Európe vo väčšine prípadov nepriamym prístupom do CDCP, už bolo preskúmané v rámci prvého žalobného dôvodu vzhľadom na otázku zastupiteľnosti na strane ponuky. V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že EB predtým, ako požiadala o prístup do Cascade RS, disponovala nepriamym prístupom do CBF prostredníctvom spoločnosti Deutsche Bank. Vychádzajúc z informácií poskytnutých subjektmi trhu však Komisia správne konštatovala, že tento nepriamy prístup predstavoval viaceré nevýhody, konkrétne dlhšie lehoty, väčšie riziko, vyššie náklady a potenciálne konflikty záujmov (odôvodnenie č. 139 napadnutého rozhodnutia). Navyše tvrdenie o prípadnom nepriamom prístupe do CDCP prítomných na iných geografických trhoch nie je rozhodujúce, keďže posúdenie skutkového stavu sa týka len geografického trhu relevantného v prejednávanej veci, t. j. Nemecka.

153 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň o tom, že odkaz na skoršie rozhodnutia Komisie v napadnutom rozhodnutí nie je relevantný, lebo tieto rozhodnutia sú založené na kvalifikovanom obmedzujúcom účinku, ktorý v prejednávanej veci neexistuje, stačí pripomenúť judikatúru uvedenú v bode 55 vyššie.

154 Vzhľadom na množstvo cenných papierov na meno spoločnosti EB uložených v CBF a na potenciálny zisk EB spojený so získaním prístupu do Cascade RS, je vhodné predovšetkým zdôrazniť, ako to urobila aj Komisia, význam možnosti ponúknuť

klientom služby spojené s nemeckými akciami na meno, ktorý v kontexte súčasného trhu nemožno spochybniť. Okrem toho význam služby poskytnutej zo strany CBF možno posúdiť len na základe objemov transakcií uskutočnených voči EB, ktoré nemusia zodpovedať a vo väčšine prípadov ani nezodpovedajú objemu akcií uložených v CBF. V každom prípade, ak argument nízkeho objemu môže byť rozhodujúci pri výbere medzi automatizovaným a manuálnym prístupom, môže aj slabý objem operácií s akciami na meno, najmä vzhľadom na ich význam, odôvodniť priamy prístup do systému spracovania CBF. Navyše žalobkyne neposkytujú žiadny odhad na základe hodnoty uskutočnených transakcií, ale len uvádzajú údaje týkajúce sa podielu akcií na meno uložených v CBF, a to bez poskytnutia akéhokoľvek dôkazu. Rovnako navrhujú iný spôsob výpočtu na účely stanovenia dôležitosti týchto akcií pre spoločnosť EB, ktorý nie je podložený žiadnym oficiálnym dokumentom ani presným základom tohto výpočtu.

155 V dôsledku toho argumentácia žalobkýň uvedená v tomto ohľade musí byť takisto zamietnutá.

— O údajnej neexistencii diskriminácie voči spoločnosti EB

156 Všetky časti odpovede na toto tvrdenie už boli uvedené v predchádzajúcich bodoch. Preto, pokiaľ ide o údajnú žiadosť spoločnosti EB o automatizovaný prístup do Cascade a manuálny prístup do Cascade RS, stačí pripomenúť, že CBL získala prístup do Cascade RS v priebehu len štyroch mesiacov, hoci ako tvrdia samotné žalobkyne, požiadala o rovnakú kombináciu ako EB (pozri body 106 a 151 vyššie). Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého EB nepristúpila k vykonaniu príprav potrebných na otvorenie prístupu počas viac ako jedného roku, toto tvrdenie žalobkyne nepreukázali (pozri body 112 až 120 vyššie). Napokon žalobkyne nepopierajú, že rakúski a francúzski CDCP získali prístup do Cascade RS ihneď. Z informácií poskytnutých počas správneho konania a uvedených v napadnutom rozhodnutí však vyplýva, že neexistujú služby zúčtovania a vyrovnania, ktoré by CBF poskytla MCDCP a neposkytla vnútroštátnym CDCP (odôvodnenia č. 133 a 296 napadnutého rozhodnutia). Pokiaľ ide o typ prístupu, treba pripomenúť, že prístup priznaný spoločnosti EB v novembri 2001 bol manuálny, takisto ako prístup priznaný vnútroštátnym CDCP.

157 V dôsledku toho je potrebné vyvodiť záver, že Komisia správne konštatovala, že pokiaľ ide o poskytnutie primárnych služieb zúčtovania a vyrovnania pre akcie na meno, EB bola diskriminovaná.

158 Vzhľadom na predchádzajúce musí byť táto časť druhého žalobného dôvodu zamietnutá ako nedôvodná.

O druhej časti založenej na neexistencii diskriminácie v oblasti cien

Tvrdenia účastníkov konania

159 Žalobkyne tvrdia, že pri stanovení cien voči spoločnosti EB nedošlo k zneužívajúcej diskriminácii. Podľa nich nie je možné porovnávať CDCP a MCDCP, lebo ide o dve odlišné skupiny klientov. Tak kombinácie požadovaných služieb, ako aj náklady, ktoré sa pri nich uplatňujú, sú odlišné.

160 Po prvé z judikatúry Súdneho dvora podľa nich vyplýva, že rozlišovanie medzi rôznymi kategóriami klientov môže byť odôvodnené štruktúrou trhu. V prejednávanej veci však Komisia neprihliadala na podstatné odlišnosti existujúce vo funkciách a modeloch činnosti medzi CDCP a MCDCP. Predovšetkým na rozdiel od CDCP v MCDCP existuje riziko, lebo nepodliehajú štátnemu dohľadu, ktorý má na starosti bezpečnosť cirkulácie kapitálu, a takisto môžu vykonávať transakcie v devízach.

161 Po druhé objemy transakcií, ktoré musí CBF vykonávať pre MCDCP, sú oveľa vyššie ako počet transakcií vykonávaných pre CDCP, a preto je v MCDCP vyšší stupeň štandardizácie a automatizácie, čo si vyžaduje použitie určitých špeciálnych programov. Spracovanie transakcií pre MCDCP totiž predstavuje 76 % celkových nákladov, čo spôsobuje zvýšenie nákladov na spracovanie údajov.

162 Po tretie EB má nárok na určité osobitné služby uvedené v odôvodnení č. 131 napadnutého rozhodnutia. Týmto službám zodpovedá ročný paušál vo výške 125 000 eur. Tieto služby totiž nie sú spojené so zúčtovaním a vyrovnaním, ale len s úschovou a emisiou cenných papierov. V tomto ohľade žalobkyne v prílohe repliky uvádzajú e-mail adresovaný spoločnosti EB z 29. augusta 1996. Žalobkyne trvajú na presnosti a relevancii kvalifikácie a oddelenia medzi službami vyrovnania a osobitnými službami a tvrdia, že osobitné služby sú poskytované výlučne EB. Zmeny stavu na účte, ktoré nasledujú po tom, ako držiteľ vydá cenné papiere, po vrátení cenných papierov ich držiteľom a po zvýšení alebo znížení kapitálu emitentov, sú spojené s úschovou cenných papierov a nie so zúčtovaním a vyrovnaním v rámci transakcií s cennými papiermi.

163 Po štvrté dohoda podpísaná v roku 1997 medzi predchodcami spoločností CBF a EB presne špecifikuje určité aktivity výlučne voči spoločnosti EB, ktorých osobitnú hodnotu EB uznala v internej správe z 15. marca 2001. Komisia sa však podľa žalobkýň neoboznámila so všetkými informáciami, ktoré mala k dispozícii.

164 Po piate CBF by musela znášať náklady zmluvy o poistení zodpovednosti za škodu pre osobitné riziká zodpovednosti spojené s oboma MCDCP. V tomto ohľade žalobkyne uvádzajú, že na rozdiel od tvrdenia Komisie náklady uvedené v položke „Všeobecné poplatky“ sú pre EB šesťkrát vyššie ako náklady uvedené pre všetkých CDCP a 1,7-krát vyššie ako náklady uvedené pre CI. Tieto osobitné riziká sú podľa nich spojené s veľkým objemom transakcií MCDCP, ako žalobkyne už uviedli vo svojich vyjadreniach z 1. septembra a z 1. decembra 2003, ktorých časti sa nachádzajú v prílohe repliky. Okrem toho rozdelenie poistných poplatkov je podľa nich odôvodnené poistnými udalosťami, ku ktorým dochádza častejšie v MCDCP.

165 Po šieste 99,01 % transakcií spracovaných v noci pre centrálnych depozitárov tvoria transakcie pre MCDCP, čo spôsobuje dodatočné náklady. Na rozdiel od CDCP výsledky MCDCP sú týmto depozitárom sprístupňované aj v noci. V tomto ohľade žalobkyne v prílohe repliky uvádzajú tabuľku ohodnotenia transakcií počítaného na základe celkových nákladov a objemu transakcií pripísateľných MCDCP alebo CDCP, ktorá však neobsahuje žiadny rozdiel v transakčných nákladoch medzi nočným a denným spracovaním, lebo náklady na zvláštny dohľad nad dodatočnými programami spustenými výlučne pre MCDCP a na služby spracovania údajov vyplývajúcich z veľkého objemu transakcií vznikajú tak v rámci nočného, ako aj denného spracovania.

166 Žalobkyne takisto tvrdia, že Komisia nesprávne stanovila cenový rozdiel konštatovaný v prejednávanej veci. Vzhľadom na to, že ročný paušál nie je odmenou za služby vyrovnania a CBF priznáva spoločnosti EB množstevnú zľavu, cenový rozdiel, ktorý musí byť odôvodnený dôkazom o zodpovedajúcich nákladoch, by totiž predstavoval 2 až 5 % a nie 20 %. Okrem toho Komisia podľa nich odmietla uznať osobitné náklady spoločnosti CBF umožňujúce objektívne odôvodniť tento cenový rozdiel, ktoré žalobkyne vyčíslili na sumu vo výške od 0,10 do 0,25 eura.

167 Napokon Komisia podľa žalobkýň neanalyzovala a neodpovedala na otázku, či žalobkyne pri tvorbe cien požadovaných spoločnosťou EB, spôsobili tejto spoločnosti konkurenčné znevýhodnenie. Podľa žalobkýň najlepší dôkaz o tom, že EB nebola znevýhodnená, spočíva v skutočnosti, že EB neodrazila zníženie cien vo vzťahu k svojim klientom.

168 Komisia navrhuje zamietnuť túto argumentáciu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

169 Uplatňovanie diskriminačných cien podnikom v dominantnom postavení je zakázané článkom 82 druhým odsekom písm. c) ES, ktorý sa vzťahuje na zneužívania spočívajúce v „uplatňovaní nerovnakých podmienok voči obchodným partnerom pri rovnakých plneniach, čím ich v hospodárskej súťaži znevýhodňujú“.

170 Podľa judikatúry tak podnik nemôže uplatňovať umelé rozdiely v cenách, ktoré môžu znevýhodniť jeho klientov a skresľovať hospodársku súťaž (rozsudky Súdu prvého stupňa zo 6. októbra 1994, Tetra Pak/Komisia, T-83/91, Zb. s. II-755, bod 160, a Deutsche Bahn/Komisia, už citovaný v bode 65 vyššie, bod 78).

171 V prejednávanej veci je teda potrebné preskúmať hmotnoprávnu presnosť skutkového stavu, z ktorého vychádza Komisia pri konštatovaní, že žalobkyne uplatňovali diskriminačné ceny, ako aj overiť, či tieto dôkazy môžu podporiť záver Komisie, podľa ktorého boli voči obchodným partnerom poskytujúcim porovnateľné služby uplatnené nerovné podmienky, čím došlo k ich znevýhodneniu v hospodárskej súťaži.

172 Podľa Komisie tvoria MCDCP a CDCP dve porovnateľné skupiny klientov, lebo obe poskytujú sekundárne služby zúčtovania a vyrovnania pre cezhraničné operácie s cennými papiermi emitovanými podľa nemeckého práva a obsah primárnych služieb zúčtovania a vyrovnania pre cezhraničné operácie, ktoré im poskytuje CBF, je rovnaký. Na základe informácií, ktoré poskytli samotné žalobkyne, totiž Komisia konštatovala, že CDCP a MCDCP boli poskytované porovnateľné služby a neexistujú služby zúčtovania a vyrovnania, ktoré by CBF poskytla MCDCP a neposkytla CDCP (odôvodnenia č. 128 a 133 napadnutého rozhodnutia).

173 Medzi účastníkmi konania však nie je sporné, že CBF fakturovala vnútroštátnym CDCP 5 eur za operáciu, zatiaľ čo od konca roka 1996 do 1. januára 2002 fakturovala spoločnosti EB základnú cenu 6 eur za operáciu, ako aj ročný paušál vo výške 125 000 eur.

174 V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyne potvrdzujú, že tri kategórie klientov spoločnosti CBF (CDCP, MCDCP a klienti so všeobecnými podmienkami) získavajú od CBF v podstate rovnaké služby, lebo vo vzťahu k nej sú všetci depozitármi sprostredkovateľmi, ale rozdiel v cenách zodpovedá procesu, ktorý sa môže odlišovať v závislosti od odlišných potrieb každého z týchto klientov. Treba však konštatovať, že táto argumentácia je často v rozpore s inými vyjadreniami, ktoré boli predložené v správnom konaní a v konaní na Súde prvého stupňa.

175 Žalobkyne po prvé tvrdia, že paušál vo výške 125 000 eur zodpovedá len úschove a emisii cenných papierov. Na podporu tohto tvrdenia uvádzajú v prílohe repliky list z 29. augusta 1999, ktorým predchodca CBF informoval predchodcu EB o cenách uplatňovaných od 1. januára 1997. Z tohto listu však vyplýva, že paušál vo výške 125 000 eur bol fakturovaný za osobitné služby (pozri tiež odôvodnenie č. 131 napadnutého rozhodnutia), zatiaľ čo je spresnené, že za služby úschovy boli uplatňované „bežné“ ceny.

176 Okrem toho žalobkyne vymenúvajú určité aktivity, ktoré sa podľa dohody podpísanej v roku 1997 medzi predchodcami spoločností CBF a EB týkajú len spoločnosti EB.

177 Žalobkyne však nepreukazujú, v čom sa rôzne osobitné služby, ktoré uvádzajú, odlišujú od služieb, ktoré sa vo všeobecnosti poskytujú MCDCP a CDCP. V tomto ohľade treba v prvom rade konštatovať, že žalobkyne počas správneho konania potvrdili, že pokiaľ ide o CDCP, okrem štandardných služieb im boli na účely ich osobitných potrieb poskytované určité presne uvedené služby vyrovnania (pre cezhraničné operácie), a to na základe individuálnych dohôd. V druhom rade, pokiaľ ide o MCDCP, žalobkyne uviedli, že „MCDCP sú poskytované tak štandardné, ako aj osobitné služby,

porovnateľné so službami poskytovanými CDCP“, a že v porovnaní s CDCP, určité presne uvedené osobitné služby nie sú zo strany MCDCP požadované (odôvodnenia č. 125 a 128 napadnutého rozhodnutia).

178 Z toho vyplýva, že okrem štandardných služieb poskytovaných klientom so všeobecnými podmienkami boli CDCP a MCDCP poskytované určité dodatočné služby na základe ich špecifických potrieb, a síce spracovanie cezhraničných operácií.

179 V tomto ohľade treba zamietnuť tvrdenie žalobkýň týkajúce sa odlišných funkcií CDCP a MCDCP, lebo, pokiaľ ide o cenné papiere emitované podľa nemeckého práva, CDCP nepochádzajúci z Nemecka a MCDCP sú na rovnakej úrovni a žiadajú od CBF rovnaké primárne služby. Komisia teda správne vyvodila záver, že obsah primárnych služieb zúčtovania a vyrovnania pre cezhraničné operácie, ktoré CBF poskytoval CDCP a MCDCP, bol rovnaký (odôvodnenie č. 307 napadnutého rozhodnutia). Okrem toho žalobkyne nepreukázali, v čom bod 120 rozsudku Súdneho dvora z 3. júla 1991, AKZO/Komisia (C-62/86, Zb. s. I-3359), na ktorý sa odvolávajú, je rozhodujúci pre rozlíšenie medzi rôznymi kategóriami klientov dotknutých v prejednávanej veci.

180 Po druhé žalobkyne uvádzajú, že v období od roku 1998 do roku 2002 bol objem transakcií spoločnosti EB viac ako 18-krát vyšší než celkový objem transakcií siedmich vnútroštátnych CDCP, a preto je úroveň štandardizácie a automatizácie vyššia pre služby poskytované MCDCP ako CDCP. V každom prípade, ako správne tvrdí Komisia, toto tvrdenie smeruje skôr k opačnému záveru, a síce, že po vynaložení počiatočných nákladov na automatizáciu, vyššia úroveň automatizácie v podstate vedie skôr k zníženiu ceny ako k jej zvýšeniu. Napríklad z odôvodnenia č. 127 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že trom CDCP nepochádzajúcim z Nemecka sa znížili poplatky z dôvodu prechodu z čisto manuálneho spracovania na úplne automatizované postupy.

181 Po tretie žalobkyne tvrdia, že cenový rozdiel bol odôvodnený, keďže CBF musela znášať určité náklady prislúchajúce MCDCP, spojené s nočným spracovaním, veľkým objemom transakcií, ako aj zmluvou o poistení občianskoprávnej zodpovednosti za osobitné riziká, ktorým podliehajú oba MCDCP.

182 Je však opodstatnené konštatovať, že dôkazy na podporu týchto tvrdení, ktoré žalobkyne predložili v rámci tohto žalobného dôvodu, nie sú presvedčivé. Najmä v prílohe k replike sú uvedené časti vyjadrení žalobkýň z 1. septembra a 1. decembra 2003 a príloha vyjadrenia z 1. septembra 2003 zaslané Komisii ako odpoveď na jej žiadosti o informácie.

183 Dokument uvedený v prílohe k vyjadreniu z 1. septembra 2003 obsahuje rozdelenie nákladov pre obdobie od januára do augusta 2002 a netýka sa teda obdobia, pre ktoré bolo zistené uplatnenie diskriminačných cien. Okrem toho cena uplatnená voči spoločnosti EB od 1. januára 2002 bola znížená na 3 eurá. Z odpovede žalobkýň na žiadosť Komisie o informácie z 12. septembra 2002, ktorá je prílohou dupliky, však vyplýva, že ziskové rozpätie spoločnosti CBF týkajúce sa MCDCP bolo, aj po tomto znížení, porovnateľné s rozpätím CDCP. Toto rozdelenie nákladov teda v žiadnom prípade nemôže odôvodniť cenový rozdiel vytýkaný počas dotknutého obdobia.

184 Pokiaľ ide o časti vyjadrení z 1. septembra a 1. decembra 2003, tie predstavujú skôr dodatočnú argumentáciu žalobkýň ako dokument akejkoľvek dôkaznej hodnoty.

185 V tomto ohľade treba pripomenúť, že aj keď dôkazné bremeno preukázania existencie okolností predstavujúcich porušenie článku 82 ES spočíva na Komisii, je úlohou dotknutého dominantného podniku a nie Komisie, aby v prípade potreby a pred skončením správneho konania uplatnil prípadné objektívne odôvodnenie a v tomto ohľade uviedol tvrdenia a označil dôkazné prostriedky. Následne prislúcha Komisii, ak chce vysloviť záver o existencii zneužitia dominantného postavenia, aby preukázala, že

tvrdenia a dôkazné prostriedky uplatnené týmto podnikom nemôžu obstáť, a teda že uplatnené odôvodnenie nemožno prijať (rozsudok Microsoft/Komisia, už citovaný v bode 47 vyššie, bod 688).

186 Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia počas správneho konania viackrát vyzvala žalobkyne, aby odôvodnili cenové rozdiely uplatňované v dotknutom období a najmä, aby jej poskytli podrobnú správu o nákladoch v jednotlivých prípadoch rozdelenú podľa operácií. Medzi účastníkmi konania nie je sporné, že žalobkyne Komisii nikdy nepredložili takéto rozdelenie nákladov. Navyše zoznam služieb, ktorý žalobkyne poskytli, bol podľa Komisie nesúvislý a rozporuplný (odôvodnenia č. 134 a 313 napadnutého rozhodnutia).

187 Okrem toho tvrdenia žalobkýň týkajúce sa nočného spracovania, veľkých objemov transakcií a poistenia občianskoprávnej zodpovednosti voči EB, boli všetky v napadnutom rozhodnutí analyzované a správne zamietnuté. Ak aj niektoré dokumenty, ktoré sú základom tejto analýzy, sú uvedené v napadnutom rozhodnutí, tieto dokumenty buď nie sú uvedené na účely predmetnej veci, alebo ak sú uvedené na jej účely, nie sú rozhodujúce (pozri body 183 a 184 vyššie). Tieto tvrdenia žalobkýň, ktoré sa nezakladajú na žiadnom číselnom dôkaze, nie sú presvedčivé, pričom niektoré z nich sú nelogické a dokonca si odporujú. Žalobkyne teda nemohli preukázať, ako veľký objem transakcií, ktorý viedol k zvýšeniu úrovne automatizácie, spôsobil zvýšenie nákladov na transakciu. Nevysvetľujú ani, prečo uzavreli poistenie občianskoprávnej zodpovednosti umožňujúce pokryť riziká MCDCP a neposkytli kópiu zmluvy o takomto poistení. Pokiaľ ide o nočné spracovanie, hoci toto tvrdenie môže ako také predstavovať odôvodnenie, argumentácia žalobkýň v tomto ohľade však musí byť zamietnutá. Žalobkyne tvrdia, že výpočet, ktorý uviedli v prílohe repliky, neobsahuje žiadny rozdiel v transakčných nákladoch medzi nočným a denným spracovaním, keďže náklady na zvláštny dohľad nad dodatočnými programami spustenými výlučne pre MCDCP a na služby spracovania údajov vyplývajúcich z veľkého objemu transakcií vznikajú tak v rámci nočného, ako aj denného spracovania. Na jednej strane zamieňajú dodatočné náklady vzniknuté v dôsledku skutočností uvedených v rámci predchádzajúcich tvrdení a dodatočné náklady spôsobené nočným spracovaním. Na druhej strane neuvádzajú žiadny výpočet týchto nákladov rozdelených podľa objemu transakcií spracovaných cez deň a v noci a podľa príjemcu, spoločnosti EB alebo CDCP.

188 Na základe toho tvrdenia žalobkýň nemôžu spochybniť posúdenie Komisie v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorého žalobkyne nepreukázali, že ceny uplatňované voči spoločnosti EB boli dôsledkom skutočných dodatočných nákladov, ktoré znášali len voči spoločnosti EB.

189 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého Komisia nesprávne vypočítala cenový rozdiel, ktorý mali odôvodniť, toto tvrdenie musí byť takisto zamietnuté. Na základe opisu služieb, ktoré žalobkyne označujú za osobitné, a nejde o vyrovnanie (odôvodnenie č. 131 napadnutého rozhodnutia), aspoň niektoré z týchto služieb zodpovedajúcich paušálnemu poplatku 125 000 eur sú zjavne spojené so službou vyrovnania. V každom prípade treba konštatovať, že okrem poplatku za bežnú transakciu, CBF fakturovala spoločnosti EB tento dodatočný paušálny poplatok za služby poskytované spoločnosti EB a CDCP, ktoré však neboli fakturované CDCP, hoci CDCP boli príjemcami väčšieho počtu služieb ako MCDCP. Preto celková cena za transakciu, ktorú EB skutočne zaplatila, bola vyššia než nominálny poplatok za transakciu vo výške 6 eur a diskriminácia uplatňovaná voči spoločnosti EB teda prekračovala rozdiel 20 % medzi cenami fakturovanými spoločnosti EB a tými, ktoré boli fakturované určitým CDCP (odôvodnenie č. 306 napadnutého rozhodnutia). Čo sa týka množstevnej zľavy uplatňovanej voči spoločnosti EB, táto údajne musela skôr znížiť ceny uplatňované voči spoločnosti EB oproti cenám stanoveným pre porovnateľných klientov.

190 Na základe predchádzajúceho je opodstatnené konštatovať, že Komisia bez toho, aby sa dopustila nesprávneho posúdenia, vyvodila záver, že žalobkyne uplatňovali diskriminačné ceny voči spoločnosti EB v zmysle článku 82 druhého odseku písm. c) ES.

191 Napokon žalobkyne tvrdia, že Komisia bez toho, aby vykonala analýzu, odpovedala na otázku, či tvorba cien, ktoré žalobkyne fakturovali spoločnosti EB, znevýhodnila spoločnosť EB v hospodárskej súťaži.

192 Ako pripomenul Súdny dvor, osobitný zákaz diskriminácie uvedený v článku 82 druhom odseku písm. c) ES je súčasťou režimu, ktorý v súlade s článkom 3 ods. 1 písm. g) ES zabezpečuje, že na vnútornom trhu nedôjde k skresľovaniu hospodárskej

súťaže. Obchodné správanie podniku v dominantnom postavení nesmie skresľovať hospodársku súťaž na trhu na vstupe alebo výstupe, teda hospodársku súťaž medzi dodávateľmi alebo zákazníkmi tohto podniku. Zmluvní partneri tohto podniku nesmú byť zvýhodňovaní alebo znevýhodňovaní v rámci ich vzájomnej hospodárskej súťaže. Na splnenie podmienok uplatnenia článku 82 druhého odseku písm. c) ES je preto dôležité zistiť, že správanie podniku v dominantnom postavení na trhu je nielen diskriminačné, ale navyše aj smeruje k skresleniu tohto súťažného vzťahu, teda k narušeniu súťažného postavenia jednej časti obchodných partnerov tohto podniku oproti ostatným (rozsudok Súdneho dvora z 15. marca 2007, British Airways/Komisia, C-95/04 P, Zb. s. I-2331, body 143 a 144).

193 V tomto ohľade nič nebráni tomu, aby sa diskriminácia obchodných partnerov, ktorí sú v súťažnom vzťahu, mohla považovať za zneužitie od okamihu, keď správanie podniku v dominantnom postavení smeruje vzhľadom na všetky okolnosti prípadu k narušeniu hospodárskej súťaže medzi týmito obchodnými partnermi. V takej situácii nemožno požadovať, aby sa navyše predložil dôkaz o vyčíslenom skutočnom zhoršení súťažného postavenia jednotlivých obchodných partnerov (rozsudok z 15. marca 2007, British Airways/Komisia, už citovaný v bode 192 vyššie, bod 145).

194 V prejednávanej veci skutočnosť, že voči jednému obchodnému partnerovi boli uplatnené odlišné ceny za rovnocenné služby, a to nepretržite počas piatich rokov a zo strany podniku, ktorý má skutočný monopol na trhu na vstupe, musela tohto obchodného partnera znevýhodniť v rámci hospodárskej súťaže.

195 Vzhľadom na predchádzajúce je potrebné zamietnuť túto časť druhého žalobného dôvodu a v dôsledku toho zamietnuť tento žalobný dôvod v celom rozsahu.

3. *O treťom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom pripísaní spoločnosti CI protiprávneho správania spoločnosti CBF*

Tvrdenia účastníkov konania

196 Žalobkyne tvrdia, že Komisia nikdy neuviedla, že druhá žalobkyňa, CI, mala dominantné postavenie, a preto ho nemohla ani zneužiť.

197 Komisia odmieta túto argumentáciu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

198 Je opodstatnené pripomenúť, že protisúťažné správanie podniku môže byť pripísané inému podniku v prípade, ak prvý podnik neurčoval svoje konanie na trhu samostatne, ale v podstate realizoval pokyny vydané týmto iným podnikom, najmä so zreteľom na ekonomické a právne väzby, ktoré ich spájajú (rozsudok Súdneho dvora zo 16. novembra 2000, Metsä-Serla a i./Komisia, C-294/98 P, Zb. s. I-10065, bod 27). Správanie dcérskej spoločnosti tak môže byť pripísané materskej spoločnosti, pokiaľ dcérska spoločnosť neurčuje samostatne svoje konanie na trhu, ale v podstate realizuje pokyny, ktoré jej dáva materská spoločnosť (rozsudok Súdneho dvora zo 14. júla 1972, Imperial Chemical Industries/Komisia, 48/69, Zb. s. 619, body 132 a 133).

199 V osobitnom prípade, keď materská spoločnosť má 100 % podiel na imaní svojej dcérskej spoločnosti, ktorá sa dopustila protiprávneho správania, existuje vyvrátiteľná domnienka, podľa ktorej má uvedená materská spoločnosť rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora

z 25. októbra 1983, AEG-Telefunken/Komisia, 107/82, Zb. s. 3151, bod 50), a tvoria tak jediný podnik v zmysle práva hospodárskej súťaže (rozsudok Súdu prvého stupňa z 15. júna 2005, Tokai Carbon a i./Komisia, T-71/03, T-74/03, T-87/03 a T-91/03, neuverejnený v Zbierke, bod 59). Z tohto dôvodu prináleží materskej spoločnosti, ktorá na súde Spoločenstva napáda rozhodnutie Komisie, ktorým sa jej ukladá pokuta za správanie jej dcérskej spoločnosti, aby vyvrátila túto domnienku tým, že predloží dôkazy preukazujúce nezávislosť tejto dcérskej spoločnosti (rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. septembra 2006, Avebe/Komisia, T-314/01, Zb. s. II-3085, bod 136; pozri takisto v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 16. novembra 2000, Stora Kopparbergs Bergslags/Komisia, C-286/98 P, Zb. s. I-9925, ďalej len „rozsudok Stora“, bod 29).

200 V tomto ohľade treba zdôrazniť, že hoci je pravda, že Súdny dvor v rozsudku Stora, už citovanom v bode 199 vyššie (body 28 a 29), uviedol okrem vlastníctva 100 % základného imania dcérskej spoločnosti aj ďalšie okolnosti, akými sú nespochybnenie vplyvu materskej spoločnosti na obchodnú politiku jej dcérskej spoločnosti a spoločné zastúpenie oboch spoločností v rámci správneho konania, nič to nemení na skutočnosti, že tieto okolnosti boli Súdnym dvorom spomenuté len s cieľom uviesť všetky skutočnosti, na ktorých Súd prvého stupňa založil svoje odôvodnenie, keď dospel k záveru, že toto odôvodnenie sa nezakladalo výlučne na vlastníctve celého základného imania dcérskej spoločnosti materskou spoločnosťou. Súdny dvor v rozsudku Stora, už citovanom v bode 199 vyššie (bod 29), výslovne uvádza, že „vzhľadom na vlastníctvo celého základného imania dcérskej spoločnosti sa Súd prvého stupňa mohol oprávnene domnievať, ako to aj uviedla Komisia, že materská spoločnosť skutočne vykonávala rozhodujúci vplyv na správanie svojej dcérskej spoločnosti“ a že za týchto podmienok prislúcha žalobcovi, aby vyvrátil túto „domnienku“ dostatočnými dôkazmi.

201 Keďže v prejednávanej veci CI vlastní 100 % základného imania spoločnosti CBF, bolo jej úlohou predložiť dôkaz o existencii samostatného konania spoločnosti CBF, ktorým by vyvrátila túto domnienku, ale neurobila tak. Vo svojich vyjadreniach sa žalobkyne totiž nevyjadrujú k tomu, či dcérska spoločnosť CBF určovala a/alebo samostatne určovala svoje konanie na trhu namiesto toho, aby vykonávala pokyny svojej materskej spoločnosti.

202 Žalobkyne takisto nespochybnili tvrdenie Komisie vo vyjadrení k žalobe, ktoré sa odvoláva na odôvodnenia č. 235, 271 a nasl. napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého, jednak Clearstream sa vo svojich zverejnených obchodných dokumentoch prezentuje ako jeden subjekt a jednak skutkové okolnosti uvedené v napadnutom rozhodnutí preukazujú, že CI ovplyvňovala správanie spoločnosti CBF, ktorá teda nekonala samostatne, a dokonca, že CI občas konala na účet svojej nemeckej dcérskej spoločnosti.

203 Pokiaľ ide o argumentáciu žalobkýň, podľa ktorej Komisia nikdy nekonštatovala, že CI bola podnikom s dominantným postavením na relevantnom trhu, stačí uviesť, že to vyplýva z nesprávneho predpokladu, podľa ktorého nebolo voči CI konštatované žiadne porušenie. Z odôvodnení č. 224 a nasl. a článku 1 napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že samotná CI bola odsúdená za porušenie, ktorého sa údajne dopustila sama z dôvodu ekonomických a právnych vzťahov, ktoré ju spájali so spoločnosťou CBF a ktoré jej umožňovali určovať konanie spoločnosti CBF na trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok Metsä-Serla a i./Komisia, už citovaný v bode 198 vyššie, bod 34).

204 V dôsledku toho je potrebné zamietnuť tretí žalobný dôvod ako nedôvodný.

4. *O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nepresnej povahe napadnutého rozhodnutia*

Tvrdenia účastníkov konania

205 Žalobkyne tvrdia, že Komisia tým, že v článku 1 napadnutého rozhodnutia stanovila začiatok protiprávneho odmietnutia poskytovať dotknuté služby na 3. decembra 1999, nezohľadnila interval štyroch mesiacov od podania žiadosti o prístup, o ktorom však vo svojich odôvodneniach už uviedla, že v ňom nedochádzalo k zneužitiu.

206 Pokiaľ ide o článok 2 napadnutého rozhodnutia, ten je podľa žalobkýň protiprávny, lebo jeho znenie je veľmi nepresné, najmä čo sa týka dotknutého správania, ktorého sa majú žalobkyne zdržať. Okrem toho znenie tohto článku v nemčine je málo zrozumiteľné a v rozpore s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Tento článok je tak možné chápať v tom zmysle, že žalobkyne sa majú zdržať len konaní opísaných v článku 1, ktoré porušujú článok 82 ES, a to bez spresnenia, o ktoré konania ide.

207 Žalobkyne z upresnení, ktoré poskytla Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe, vyvodzujú záver, že výrok napadnutého rozhodnutia sa týka len správania žalobkýň voči EB a nie voči iným podnikom. Komisia údajne odmieta extenzívny výklad článku 2 napadnutého rozhodnutia, ktorý je tak podľa žalobkýň neúčinný pre akcie na doručiteľa.

208 Podľa Komisie znenie článku 2 napadnutého rozhodnutia neobsahuje nepresnosti, ktoré mu vytýkajú žalobkyne.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

209 Po prvé tvrdenie žalobkýň, podľa ktorého Komisia pri stanovení dĺžky porušenia nezohľadnila lehotu štyroch mesiacov, nie je dôvodné. Dátum podania prvej žiadosti spoločnosti EB o prístup do Cascade RS stanovený Komisiou potvrdený v bodoch 97 až 99 vyššie je 3. augusta 1999, kým článok 1 napadnutého rozhodnutia stanovuje začiatok porušenia na 3. decembra 1999. Z toho vyplýva, že Komisia odpočítala štyri mesiace, teda maximálnu dĺžku, ktorú považuje za primeranú na priznanie požadovaného prístupu, z celkového trvania porušenia, ktoré konštatovala v prejednávanej veci. V dôsledku toho napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadny rozpor medzi svojím odôvodnením a výrokom.

210 Po druhé, pokiaľ ide o článok 2 napadnutého rozhodnutia, treba pripomenúť, že Komisia uvádza povahu a rozsah porušení, ktoré sankcionuje alebo konštatuje, vo výroku svojich rozhodnutí a práve pokiaľ ide o dosah a povahu porušení, je v podstate dôležitý výrok a nie odôvodnenie rozhodnutia. Len v prípade nedostatočne presných výrazov použitých vo výroku je potrebné ho vykladať s odvolaním sa na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia (rozsudok Súdu prvého stupňa z 11. decembra 2003, Adriatica di Navigazione/Komisia, T-61/99, Zb. s. II-5349, bod 43).

211 V prejednávanej veci znenie výroku napadnutého rozhodnutia neobsahuje žiadnu nejasnosť. Jasne z neho vyplýva, že Komisia v článku 1 konštatovala, že odmietnutie poskytovať primárne služby zúčtovania a vyrovnania pre akcie na meno a diskriminácia spoločnosti EB na jednej strane, ako aj uplatnenie diskriminačných cien voči EB na druhej strane, sú v rozpore s článkom 82 ES. Tento článok spresňuje povahu, dĺžku a autorov konštatovaných porušení.

212 V článku 2 Komisia uložila žalobkyniam povinnosť v budúcnosti sa zdržať porušení uvedených v článku 1 napadnutého rozhodnutia. Jeho znenie v spojení so znením článku 1 je teda veľmi presné.

213 V dôsledku toho musí byť štvrtý žalobný dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

214 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že žalobu je potrebné zamietnuť v celom rozsahu.

5. *O návrhu na výsluch svedka*

215 Žalobkyne navrhujú, prostredníctvom svedeckej výpovede vedúceho oddelenia „Zúčtovanie a vyrovnanie“ spoločnosti CBF v čase skutkových okolností, predložiť dôkaz preukazujúci niektoré z ich tvrdení, a síce typ prístupu, o ktorý EB požiadala, jej odmietnutie zapísať akcie na meno v mene hospodárskeho vlastníka a zodpovednosť spoločnosti EB za neúspech otvorenia prístupu.

216 V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že Súd prvého stupňa je jediný oprávnený posúdiť prípadnú potrebu doplniť informácie, ktorými disponuje v ním prejednávaných veciach (pozri rozsudok Súdneho dvora z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, bod 67 a tam citovanú judikatúru).

217 Aj keď návrh na výsluch svedkov uvedený v žalobe presne označuje skutočnosti, o ktorých má svedok alebo svedkovia vypovedať, a dôvody odôvodňujúce ich výsluch, Súdu prvého stupňa prináleží, aby posúdil relevantnosť návrhu vo vzťahu k predmetu konania a potrebe vykonať výsluch označených svedkov (rozsudok Súdneho dvora zo 17. decembra 1998, Baustahlgewebe/Komisia, C-185/95 P, Zb. s. I-8417, bod 70).

218 V prejednávanej veci Súd prvého stupňa môže rozhodnúť o žalobe na základe návrhov, dôvodov a tvrdení uvedených v priebehu písomnej a ústnej časti konania. Preto je potrebné zamietnuť návrh na výsluch svedka, ktorý predložili žalobkyne.

O trovách

219 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyne nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Clearstream Banking AG a Clearstream International SA sú povinné nahradiť trovy konania.

Vilaras Prek Ciucă

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 9. septembra 2009.

Podpisy

Obsah

Skutkové okolnosti . . . . . II - 3166

Napadnuté rozhodnutie . . . . . II - 3167

Konanie a návrhy účastníkov konania . . . . . II - 3174

Právny stav . . . . . II - 3176

1. O prvom žalobnom dôvode založenom na nesprávnej definícii relevantného trhu služieb a neexistencii dominantného postavenia žalobkýň . . . . . II - 3176

Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3176

Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3180

2. O druhom žalobnom dôvode založenom na neexistencii zneužitia dominantného postavenia . . . . . II - 3189

O prvej časti založenej na neexistencii zneužívajúceho odmietnutia prístupu a zneužívajúcej diskriminácie zo strany žalobkýň . . . . . II - 3189

Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3189

Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3194

— O dátume podania žiadosti o prístup . . . . . II - 3195

— O údajných chybách týkajúcich sa výkladu Komisie, pokiaľ ide o typy prístupu požadovaného spoločnosťou EB . . . . . II - 3196

— O argumentácii, podľa ktorej EB neuskutočnila všetky prípravy potrebné na otvorenie prístupu . . . . . II - 3200

— O argumentácii založenej na opätovnom prerokovaní zmluvných vzťahov medzi žalobkyňami a spoločnosťou EB . . . . . II - 3203

— O údajnej neexistencii zneužívajúceho porušenia . . . . . II - 3208

— O údajnej neexistencii diskriminácie voči spoločnosti EB . . . . . II - 3213

O druhej časti založenej na neexistencii diskriminácie v oblasti cien . . . . . II - 3214

Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3214

Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3217

3. O treťom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom pripísaní spoločnosti CI protiprávneho správania spoločnosti CBF . . . . . II - 3224

Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3224

Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3224

4. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nepresnej povahe napadnutého rozhodnutia II - 3226

Tvrdenia účastníkov konania . . . . . II - 3226

Posúdenie Súdom prvého stupňa . . . . . II - 3227

5. O návrhu na výsluch svedka . . . . . II - 3229

O trovách . . . . . II - 3230